

ROŽĎALOVICKO

cena: 20 Kč

Obecní zpravodaj pro občany Rožďalovic, Leděček, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

číslo 2/2012

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané, dovoluji mi, abych Vás přivítal u druhého čísla Rožďalovicka. Musím přiznat, že jsem měl obavy z toho, jak časopis přijmete a jak se Vám bude líbit. Zaznamenal jsem ohlasy různé, kritické i pozitivní, ale i přesto věřím, že Vás časopis zaujal a že jste se dozvěděli zajímavé informace. Články pro Vás připravuje ve svém volném čase redakční tým, který by Vám chtěl zprostředkovat či přiblížit dění v našem městě a jeho okolí. Ačkoli články procházejí redakční úpravou a několikrát je všichni čteme, nevyhne se bohužel chybám, které se mohou

v článcích objevit. Jednu takovou chybu jsme udělali hned v prvním úvodním čísle a z mého pohledu se jedná o chybu velmi podstatnou – ve výčtu zaměstnanců města jsme zapomněli uvést paní Janu Filjačovou, bez které by na našem úřadě nebyl ten správný *pořádek*. Touto cestou se proto paní Janě velmi omlouvám a doufám, že podobným nedopatřením dokážeme v budoucnu předcházet.

V druhém vydání Rožďalovicka se mj. podrobněji dočtete o dotacích, které jsme v letošním roce obdrželi, naleznete zde článek o naší škole, o demolici lesní správy či o akcích, které v našem městě

proběhly a které nás ještě čekají. Občané Leděček, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny dostanou informace o připravovaném projektu odkanalizování těchto obcí. Nově bychom Vám formou rozhovoru chtěli představit zajímavé osobnosti našeho města a okolí. Více z obsahu už nebudu prozrazovat a pevně doufám, že se Vám druhé číslo bude líbit.

Vážení spoluobčané, přeji Vám do příštích měsíců mnoho elánu do další práce, spokojenost a pohodu v kruhu nejbližších, ale také, a to především – pevné zdraví.

Petr Kapal – starosta

Co se v našem městě děje

Rekonstrukce radnice

Úspěšná jednání Města Rožďalovice s Pivovarem Nymburk, s. r. o., ohledně rekonstrukce budovy radnice vedla k dohodě, v níž se pivovar zavázal provést renovaci na své náklady, a to částkou v celkové hodnotě 650.000 Kč.

V květnu byla zahájena rekonstrukce, která sestávala z výměny oken a natážení nové fasády. Práci zajišťovala firma Prostav, s. r. o. Poděbrady, která byla vybrána nymburským pivovarem. Dále došlo k renovaci vchodových dveří, nad něž byl nově vložen pískovcový rám s pamětní deskou věnovanou našemu rodákovi Jiřímu Melantrichovi. Zároveň došlo k opravě erbu nad touto pamětní deskou. Poslední ze zmiňovaných úprav byly hrazeny z městského rozpočtu.

Viničná Lhota

V částech obce Viničná Lhota a Leděčky došlo k úpravě vlakové zastávky. Budova čekárny byla vymalována, byl zhotoven nový dřevěný strop a vchodové dveře a byla též nově natřena všechna okna. Podél trati u železniční zastávky

byly vysázeny túje a v prostorech zastávek byly umístěny nové lavičky a koše. Na všech těchto činnostech se ve velké míře podíleli občané Viničné Lhoty a Leděček, za což jim patří náš dík.

Došlo také na autobusovou zastávku, ale to již v minulém roce, kdy nový barevný kabát dostala fasáda.

Myslivecký kroužek

V nedávné době byl zaregistrován v Rožďalovicích kroužek mladých myslivců při mysliveckém sdružení, který vede Lukáš Janeček.

Dne 12. května 2012 se uskutečnilo v Záhornicích okresní kolo soutěže O zlatou srnčí trofej. Zúčastnily se ho děti z kroužku ze Záhornic a také děti z rožďalovického kroužku ve složení: Pavel Buryan, Patrik Buryan, Tomáš Holec, Filip Kapal a Adéla Smolíková.

Počasí přálo, děti přišly v dobré náladě a členové MS Záhornice pro ně připravili náročnou, ale krásnou poznávací stezku a testové otázky. Po slavnostním zahájení trubačského tria soutěžící přivítal hospodář MS a soutěž začala. Pořadatelé navíc zajistili pro účastníky ochutnávku grilovaného divočáka.

Při slavnostním ukončení si soutěžící převzali hodnotné dary, poháry, medaile a diplomy.

Z tohoto kola postupují vítězové ve svých kategoriích do celostátního kola této soutěže. To už není jednodenní záležitost, ale čtrnáctidenní tábor.

Do národního kola ZAT se v kategorii B probíjela první v pořadí Pavel Buryan.

Nezbývá než si jen přát, aby se našli odvážlivci i v našem mysliveckém spolku a obdobnou soutěž uspořádali i v našem městě.

Rekultivace bývalé skládky u Horního rybníka

Na jaře letošního roku došlo na místě někdejší skládky u Horního rybníka („Třetí Hol“) k výsadbě nového lesního porostu. Bylo vysázeno 14.300 sazenic dubu letního (*Quercus robur*) a celý pozemek byl oplocen. Tato rekultivace byla financována z městského rozpočtu.

Nový územní plán obce

Vzhledem k plánům rozvoje města v budoucích letech bylo zastupitelstvem rozhodnuto o zpracování nového územního plánu (ÚP). Občané, fyzické i právnické osoby, byli vyzváni, aby předložili požadavky na zařazení do nového ÚP. Všechny žádosti byly posouzeny zastupitelstvem a předány zpracovateli. V současné době je dokončováno zadání ÚP jako podklad pro nový ÚP. S celkovým návrhem budou občané seznámeni na veřejném projednávání, jehož termín bude včas oznámen.

Demolice bývalé lesní správy

Demolice bývalé lesní správy oproti původnímu předpokladu proběhla nakonec až v půlce měsíce května. Zdržení vzniklo především kvůli posledním potřebným povolením.

Celkové náklady celého projektu – to znamená výlohy na odkoupení nemovitosti od původního majitele až do

samotné demolice – se vyšplhaly na 1.000.000 Kč. Z toho odkup nemovitosti činil 400.000 Kč (přičemž celá částka padla na pokrytí exekuce, to znamená, že dřívější majitel neobdržel žádnou hotovost); náklady na odstranění odpadu (komunální a nebezpečný) se vyšplhaly na 350.000 Kč; demoliční práce vyšly na 192.000 Kč a ostatní náklady činily 58.000 Kč.

Za necelý týden byl dům srovnán se zemí, tedy za kratší dobu, než se původně zamýšlelo. Zachována byla pouze obvodová zeď směrem do ulice, která byla upravena.

O dalším využití pozemku se zatím nerozhodlo. První myšlenkou ale zůstává možný prodej parcel pro novou výstavbu.

Doufáme, že podobný objekt a s ním spojené problémy, které trápily naše město, se již v budoucnu nevyskytnou. Do této akce bylo vloženo nejen mnoho finančních prostředků, které mohly být využity jinak a lépe, ale stejně tak i sil.

Na tomto místě bychom rádi vyjádřili své poděkování občanům za trpělivost a spolupráci při bouracích pracích.

Uzavírka Melantrichovy ulice

Po dlouhodobých, složitých vyjednáváních s úřady se nakonec podařilo prosadit rekonstrukci ulice Melantrichova. Předmětem sáhodlouhého projednávání byla především finanční pomoc od Středočeského kraje. Ten ji nyní městu přislíbil, a proto v předpokládaném období od 23. července – 14. září 2012 dojde mimo jiné k výměně asfaltového povrchu a položení nového chodníku.

Objíždňá trasa povede po místních komunikacích Čsl. Legií, Spojovací, Tyršova, Husova a Náměstí.

Prosíme o Vaši trpělivost, shovívavost a spolupráci při řešení otázek svozu komunálního odpadu, parkování apod.

Nově podané dotace

V minulém čísle jsme Vám podali stručný souhrn podaných žádostí o dotace, které město Rožďalovice podalo v letech 2010–2011. Z hlediska čerpání dotačních titulů v uvedeném období jsme z celkových 12 podaných žádostí obdrželi dotaci na polovinu podaných žádostí. Dalších šest žádostí o dotační titul, ačkoli byly dobře připravené, nebyly bohužel úspěšné. V letošním roce město Rožďalovice podalo nové žádosti o dotace prostřednictvím MAS Svatojiřský les. Jedná se konkrétně o dotační tituly na tyto projekty:

Úprava hřbitova

V současné době se na hřbitově nenachází víceméně žádné cesty. Je zde pouze travnatá plocha a v období dešťů nebo v zimních měsících jsou cesty rozbahněné a drží se zde kaluže vody. Cílem je tedy vybudovat snazší přístup ke hrobům, a to v podobě mlatových cest. Jelikož se jedná o místo odpočinku zesnulých, snahou města je, aby toto místo dostalo svou pietní tvář, kterou si bezpochyby zaslouží. Nutno podotknout, že první úpravy hřbitova již probíhají od loňského roku. Na náklady města byly vykáceny náletové dřeviny

a přestárlé tůje. Z míst, kde se nacházely zrušené nebo odhlášené hroby, byl odstraněn starý porost břečťanu, který je zcela zastíňoval. Město dále pokračuje v menších úpravách hřbitova tak, aby došlo k jeho celkové revitalizaci. Pokud budeme v čerpání dotace úspěšní, realizace projektu celkové úpravy hřbitova by měla začít v dubnu roku 2013 a její dokončení je naplánováno na přelom července a srpna téhož roku.

Celkové výdaje projektu: 1.207.885 Kč.
Dotace: 805.256 Kč.
Spoluúčast města: 402.629 Kč.

Rekonstrukce chodníků Tyršova a Boleslavská

Rekonstrukce chodníků navazuje na předcházející akci, kdy se provedla rekonstrukce chodníku v Tyršově ulici po jižní straně komunikace. Účelem této rekonstrukce je získat ucelený, standardní a bezpečný chodník, který probíhá podél obytné městské zástavby. Současný stav je nevyhovující. Povrch je nerovný, dlaždice popraskané. V ulici Boleslavská je nerovná kamenná dlažba, která nezaručuje celoročně bezpečnou chůzi. Do konce roku bychom měli znát výsledek

naší žádosti. Bude-li naše žádost schválena, k realizaci tohoto projektu dojde na jaře roku 2013.

Celkové výdaje projektu: 1.353.480 Kč.
Dotace: 902.320 Kč.
Spoluúčast města: 451.160 Kč.

Rekonstrukce ZŠ

V rámci projektu dojde k výměně oken v jazykové učebně, jídelně a družině. Jazyková učebna bude opatřena novou elektroinstalací. V jídelně se vymění mobiliář za nový, zrekonstruuje se podlaha a vymění dřevěné obložení. Současný stav oken je nevyhovující, neboť dochází, zvláště v zimních měsících, k velkému úniku tepla. Rozvody elektrické energie jsou ze 70. let minulého století, stávající osvětlení je nedostačující. Podlaha je nerovná, staré linoleum prošlapané. I v případě této žádosti budeme seznámeni s jejím výsledkem do konce tohoto roku. Pokud dojde k jejímu schválení, realizace projektu „Rekonstrukce ZŠ“ bude probíhat v letních měsících roku 2013.

Celkové výdaje projektu: 444.893 Kč.
Dotace: 304.863 Kč.
Spoluúčast města: 140.030 Kč.

Realizace projektů schválených dotačních titulů

V rámci schválených žádostí o dotace, které podalo město Rožďalovice v roce 2011, byly zrealizovány, nebo v nejbližší době budou zrealizovány tyto projekty:

Komplexní rekonstrukce MŠ Rožďalovice

V rámci realizace tohoto projektu dojde k rekonstrukci střechy, výměně oken a vstupních dveří v celé stávající budově, bude provedeno dodatečné zateplení. Celý objekt bude nově vytápěn plynem.

Na původní části objektu bude provedena kontaktní tepelně izolační fasáda. Jako tepelná izolace bude použita minerální vata. Povrchová úprava bude provedena tenkovrstvou probarvenou omítkou, fasáda bude dvoubarevná. Okna a vstupní dveře budou plastové nebo hliníkové s izolačním dvojsklem. Realizace tohoto projektu probíhá v tomto období.

Celkové výdaje projektu: 5.697.875 Kč.
Spoluúčast města: 585.642 Kč.
Dotaci ve výši poskytl: 5.112.233 Kč

Panská zahrada – I. etapa

Panská zahrada vznikla ve druhé polovině 18. století. Panství Rožďalovice v letech 1793–1796 patřilo hraběti Karlovi z Redernu, který v okolí zámku zřídil krásný anglický park.

Od roku 1815 příchodem Marie Sydonie z Lobkowitz zámek a okolí vlastnili Lobkowitzové. Tento rod jej spravoval více než 100 let. Roku 1832 došlo k rozdělení zámecké zahrady stavbou silnice a kaštanovým stromořadím.

Z dochovaných materiálů máme poslední zmínku o Panské zahradě z roku 1856, kdy kníže František Jiří z Lobkowitz anglický park zrušil a nechal vysázet sad, který plnil svou funkci až do současnosti. Nelze opomenout, že tento kníže byl bratrem kněžny Marie Heleny z Lobkowitz, díky níž byla postavena budova zdejšího kláštera či sirotčince (dnes známý spíše jako Husův sbor) aj. V 60. letech 20. století tu začala první výstavba rodinných domů.

Projekt Panská zahrada – I. etapa byl realizován v období březen – červen 2012. V souladu s projektovou dokumentací byly provedeny zemní práce pod navrženými mlatovými cestami, došlo k osazení obrubníků a vytvoření mlatové

cesty. Provedla se výsadba stromové a keřové zeleně a celá plocha byla nově zatravněna. Nový park se osadil lavičkami a odpadkovými koši.

Celkové výdaje projektu: 1.199.961 Kč.
Spoluúčast města: 399.961 Kč.
Dotaci ve výši poskytl: 800.000 Kč

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Realizace protipovodňových opatření města Rožďalovice

Schválený projekt se skládá ze dvou částí. Jednou je vytvoření a digitalizace povodňového plánu, druhou je instalace varovného systému obyvatelstva.

Vytvoření a digitalizace povodňového plánu

V rámci projektu bude zpracován digitální povodňový plán pro město Rožďalovice. Tento plán bude zpracován v souladu s metodikou Ministerstva životního prostředí pro tvorbu digitálních

povodňových plánů, včetně napojení na digitální plán ČR a Povodňový informační systém POVIS. Město tak bude disponovat povodňovým plánem splňujícím veškeré požadavky stanovené platnými legislativními normami, včetně mapových podkladů.

Varovný vyrozumívací systém obyvatelstva

Na městském úřadě bude nainstalováno vysílací zařízení pro výstražný

a varovný systém obyvatelstva. Hlášení bude z tohoto vysílacího zařízení prováděno prostřednictvím bezdrátových hlásičů. Vysílací zařízení bude též doplněno o modul napojení na zadávací pracoviště Integrovaného záchranného systému, které bude sloužit jakožto Jednotný systém varování a vyrozumění – např. v případě povodní. Toto zařízení bude používáno zároveň jako místní rozhlas. Termín realizace ještě není pevně daný, výhledově do konce letošního roku.

Celkové výdaje projektu: 2.863.702 Kč.
Spoluúcast města: 286.370 Kč.
Dotaci ve výši poskytnete: 2.577.332 Kč

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Informace o připravovaném odkanalizování Podolí, Hasiny, Ledčerek, Podlužan a Viničné Lhoty

Připravovaný projekt řeší otázku likvidace odpadních vod spádových oblastí Rožďalovic, a sice Podolí, Hasiny, Ledčerek, Podlužan a Viničné Lhoty. Jeho hlavním cílem je zajištění systematického odkanalizování zastavěného území a vytvoření předpokladu pro důslednou likvidaci odpadních vod, což přispěje ke zkvalitnění vody v povrchových tocích a k ochraně podzemních lázeňských vod.

V současné době jsou na nedávno intenzifikovanou čističku odpadních vod Rožďalovice přivedeny odpadní vody pouze z Rožďalovic a místní části Zámostí. V ostatních místních částech (Hasina, Ledčerk, Podlužany, Viničná Lhota a částečně v Podolí) jsou odpadní vody likvidovány v netěsných zastaralých septicích s přepady do nesoustavné sítě dešťové kanalizace, případně ve starých žumpách, což nevyhovuje požadavkům nejenom hygienickým. Město Rožďalovice si je vědomo této bezútesné situace a z tohoto důvodu se zastupitelstvo města rozhodlo pro rozšíření stávajícího kanalizačního systému i do výše uvedených místních částí a nechalo si zpracovat projekt na jejich odkanalizování.

Během června navštívil starosta Petr Kapal Ledčerk, Viničnou Lhotu a Podlužany, kde se setkal se spoluobčany a podal jim prvotní informace ohledně plánovaného projektu. V nejbližší době starosta zavítá také na Hasinu a do Podolí, kde taktéž obyvatele seznámí s připravovaným projektem.

Aby bylo možné zahájit územní řízení na stavbu nové kanalizace, je nutné nejprve uzavřít smlouvy s vlastníky nemovitostí o umístění čerpacího zařízení. Po vydání rozhodnutí bude zahájena příprava stavebního řízení, při kterém bude řešeno umístění domovního čerpacího systému u jednotlivých nemovitostí. Pokud bude veškerá administrativa spojená s tímto nákladným projektem vyřízená do konce roku 2012, realizace

odkanalizování místních částí bude provedena v prvním pololetí roku 2013.

Zajištění finančních zdrojů na pokrytí této investiční akce lze získat prostřednictvím dvou dotačních titulů. Jedná se o dotace z Operačního programu životního prostředí, který vypisuje Státní fond životního prostředí, a o dotace, které poskytuje Krajský úřad Středočeského kraje. Při celkové ceně projektu, která činí 31.910.400 Kč, by tak poskytnutá dotace činila 26.300.000 Kč a město by doplatilo 5.610.400 Kč z vlastních zdrojů.

Jsmo si vědomi skutečnosti, že chystané odkanalizování místních částí bude patřit k nejnáročnějším investičním akcím ve městě. Věříme, že se i s ní město zdárně vypořádá, jako již v minulosti (ať již za současného, nebo bývalého vedení města) s obdobně náročnými akcemi typu plynofikace obce, výstavba vodovodu, demolice bývalé lesní správy nebo rekonstrukce chodníků.

V případě, že město Rožďalovice obdrží od výše uvedených institucí dotace a projekt bude realizován, vlastníci nemovitostí, kteří si nechají vybudovat přípojku kanalizace, se budou podílet na spolufinancování projektu částkou 23.000 Kč. Výši částky stanovilo a schválilo zastupitelstvo města na svém veřejném zasedání dne 28. června 2012. Uvedená částka částečně pokryje náklady města na vybudování nové kanalizace.

Provozovatelem a vlastníkem realizované kanalizace a přípojek bude firma Vodovody a kanalizace Nymburk, městu se tím pádem zvýší počet akcií v tomto podniku.

Celková studie na odkanalizování místních částí Rožďalovic je připravena k nahlédnutí na Městském úřadě v Rožďalovicích, případné dotazy Vám zodpoví pan František Nešněra (tel.: 325 593 107, 720 510 881).

Proběhlé společenské akce

Podlužanská kytara

Ve dnech 13.–15. dubna proběhl v Country salonu v Podlužanech již třetí ročník trampského festivalu „Podlužanská kytara“. I letos, stejně jako v minulém roce, jsem měl tu čest zúčastnit se této akce. Od okamžiku, kdy jsem od organizátora dostal na festival pozvání, jsem se velmi těšil, protože v loňském roce se festival velice vydařil.

Do Podlužan se sjelo změřit své síly

devět hudebních skupin. Po slavnostním zahájení přehlídky kamarádem Dědkem proběhla vzpomínka na kamaráda Jaroslava Velinského alias Kapitána Kida, který měl právě v Podlužanech v loňském ročníku své poslední veřejné vystoupení. Po vzpomínkovém aktu se festival rozběhl naplno. Přijeli zahrát skupiny, dua i samotáři v tomto složení: kamarád Svaták T. O. Velká medvědice, Marod Ostrava, odvar skupiny Wostruha,

solistka Marcelka Plšková, Country colaps, duo z T. O., Svatojánské proudy, Avizo, Chrupa, Koyoti a Šakali. Na tomto festivalu probíhá divácké hodnocení a diváci svými hlasy rozhodli o tomto pořadí na prvních třech místech:

1. Country colaps Pardubice,
 2. Avizo z Jablonce nad Nisou,
 3. Svaták z T. O. Velká medvědice.
- Publikum ostatně nerozhodlo jen o celkových výsledcích přehlídky.

... proběhlé společenské akce

Dokázalo také vytvořit báječnou kamarádkou atmosféru, která se stává neodmyslitelnou součástí festivalu. Na výbornou se organizace akce zhostil pořadatel Saša „Samotář“ Prokeš se svými pomocníky a počasí festivalu také přálo. Rád bych na tomto místě poděkoval právě Sašovi za jeho pozvání a již se těším na další ročník. Festivalu bych do budoucna přál, aby si získal co nejvíce věrných posluchačů, další skvělé koncerty v báječné atmosféře a příznivé počasí. Tato akce si to bezesporu zaslouží.

Petr Kapal

Dřevěné fantazie Jana Strejciuse

V sobotu 5. května proběhla v Galerii Melantrich vernisáž výstavy Dřevěné fantazie (od hraček až po dřevěné obrazy) Jana Strejciuse. Tato prodejní výstava trvala až do 10. června.

Pan Jan Strejcius vytváří dekorativní předměty ze dřeva na zeď i do prostoru ve svém ateliéru v Chlumci nad Cidlinou. Řeže převážně ze dřeva ovocných stromů, ořechu, třešně aj., a tak záleží i na tom, jakou má barvu, strukturu, nebo na rozmístění suků. Pro Jana Strejciuse je práce se dřevem naprosto výjimečnou lidskou činností, která mu přináší radost.

Dětský den s hasiči

Děti oslavily svůj svátek pod záštitou SDH Rožďalovice a za pomoci ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice v sobotu dne 26. května 2012. Na sokolském hřišti škola uspořádala soutěže pro děti, neschýbala ukázka hasičského zásahu a již tradiční pěnová párty. Občerstvení bylo zajištěno hasiči a povedenou akci doplnilo překrásné počasí.

Muzejní noc

V Galerii Melantrich se 26. května 2012 konala Muzejní noc. Nejdříve vystoupil pan Jiří Rejsek – učitel z místní základní školy a zasvětil přítomné do krás přírody Rožďalovicka a okolí. Následoval pan Ing. Oldřich Bubák se svým poutavým výkladem o Galapágách, které osobně navštívil. Poté se návštěvníci přesunuli díky ochotě pana faráře Milana Matfiaka do místního kostela sv. Havla, v němž večerní prohlídku doprovodila průvodním slovem paní Svatava Krumpholcová. V pozdních večerních hodinách měli ještě zájemci možnost navštívit Pamětní síň rodáků, umístěnou v budově staré školy, kde je provázel pan Bc. Josef Nešněra.

Muzejní noc je akce, při níž jsou muzea, galerie a památkové objekty otevřeny déle než obvykle (někdy i přes půlnoc) a vstupné do nich je navíc buď snížené, nebo úplně zdarma. Organizátoři muzejních nocí se tak snaží vzbudit v řadách široké veřejnosti zájem o muzea a podobné instituce.

První ročník akce proběhl v roce 1997 v Berlíně, v České republice pak v roce 2004 v Praze a její výrazný ohlas mezi návštěvníky přispěl k rozšíření této akce i do dalších měst České republiky.

Benefiční koncert

V pátek 15. června proběhl v místním kostele sv. Havla koncert na podporu denního stacionáře Kamarád v Jičíně. Pořadatelem byl městský úřad a Dětský pěvecký sbor Zvonky z Mnichova Hradiště. Repertoár tvořily skladby českých i světových mistrů staré hudby, skladby současných skladatelů, spirituály a písně moderní populární hudby. I přes malou účast návštěvníků se vybralo úctyhodných 3.028 Kč, které byly po skončení koncertu předány zástupkyní stacionáře.

Stacionář Kamarád je místo, kde se schází mladí lidé s mentálním a kombinovaným postižením, kteří se chtějí zapojit

do běžného života. Chtějí si s někým povídat, něco si vyrobit, zatancovat si, podnikat výlety, a hlavně se něco nového naučit, aby byli více soběstační.

Dětský pěvecký sbor Zvonky založili v říjnu 1987 manželé Alena

a Ladislav Hejlovi a pracuje při Základní umělecké škole v Mnichově Hradišti. Sbor sdružuje asi 100 dětí ve věku od 11 do 18 let. Zúčastňuje se pravidelně soutěží dětských pěveckých sborů, v nichž dosahuje výborných výsledků. Naše město poctí znovu svou návštěvou a svými krásnými písněmi v době adventu na vánočním koncertě v kostele.

28. Plaketová jízda veteránů

V sobotu 16. června se Rožďalovice staly jedním z cílů tzv. Plaketové jízdy veteránů. Akci pořádal VETERAN CAR CLUB Kolín ve spolupráci s městem Kolín a pod záštitou kolínského místostarosty Bc. Tomáše Růžičky. Svůj název „Plaketová jízda“ získala proto, že každý ze zúčastněných dostane pamětní plaketu. Do soutěže byla přijata historická vozidla kategorie A–F, tj. do roku výroby 1970. Po dohodě s pořadateli se na startu ob-

jevíly i mladší vozy. Zvláště vozidla značky Wartburg díky vlastní kategorii mohly mít rok výroby až 1987. Zhruba od půl jedné odpoledne jsme tedy měli možnost vidět na náměstí přibližně 60 historických vozidel a motocyklů. K prohlídce hrála hudba a občerstvení bylo zajištěno díky provozovateli hostince Na Radnici. Kolem třetí hodiny přehlídku ukončila jízda zručnosti a kontrolní test příslušníků Veřejné bezpečnosti. Po absolvování

různých disciplín (např. jízda po prkně pravou stranou auta) se účastníci jízdy rozjeli zpět do Kolína. K úspěchu celé akce přispělo nejen velmi pěkné počasí, ale především velká účast občanů Rožďalovic a okolí, kteří se přišli na akci podívat. Zájem a spokojenost návštěvníků pak byly nejlepší odměnou pro všechny organizátory 28. Plaketové jízdy.

Slávistické čarodějnice

Filipojakubská noc, noc z 30. dubna na 1. máje, je ještě dnes v krajích českých, moravských i slezských spojena především s pálením čarodějnic a souvisí s oslavou definitivního odchodu paní Zimy, který je krátce po setmění symbolizován zapálením ohně se symboly paní Zimy, Morany, s odletem čarodějnic kamsi na Harc. I slávisté a oslava konce panování paní Zimy patří k sobě. Kromě pořádání různých fotbalových zápasů a výjezdů na zápasy SK Slavia Praha je toto jedna ze čtyř akcí naší odbočky, které pořádáme (maškarní rej, čarodějnice, celostátní setkání odboček Slavie, výroční schůze s besedou se zástupci SK Slavia Praha).

Nápad uspořádat pálení čarodějnic se v našich hlavách zrodil v roce 2001, když se nikde v okolí už pár let nic takového nekonalo.

Připravili jsme pro děti několik soutěží, opekli s nimi buřty a večer si všichni společně sedli k táboráku. Jelikož byli děti i dospělí spokojení, rozhodli jsme se pálení čarodějnic za rok opakovat, a navíc rozšířit nejen o občerstvení, které je po celou dobu konání akce, ale i o další soutěže, hodnotné ceny, sladkosti a atrakce pro děti, které by se nemohly v této míře uskutečnit bez přispění městského úřadu a místních živnostníků. Jedno z největších překvapení pro nás i děti připravila

Slavia, hlavně díky velkému slávistovi, našemu kamarádovi ze sekretariátu Odboru Přátel SK Slavia Praha, Janu Čapkovi, který nám přivezl 3 hráče B týmu – Martina Slavíka, Jana Jiráka a japonského brankáře Nakanutu, kteří odchytili dětem v rámci soutěží penalty, což se stalo tradicí a jednou z největších atrakcí čarodějnic pro další léta. Rok po roce přijeli odchytat dětem penalty např. Michal Václavík, Matuš Kozáčík, Michal Vorel, Matěj Krajčík, Milan Ivana, čaroděj Martin Vaniak a jiní. Další z pravidelných atrakcí pro děti, ale i pro dospělé je díky našemu členu F. Veselému divadelní soubor Řešeto, který pro děti téměř každoročně připraví vystoupení a nám dospělým pak večer zahraje u táboráku. V neposlední řadě bychom se neobešli bez manželů Svobodových z Košíka, kteří každoročně připraví a velmi vstřícně pomohou sehnat další lákavá překvapení.

Za Odbor přátel SK Slavia Rožďalovice Blanka Malá

Program akcí

- 2. srpna** XIII. ročník mezinárodního letního hudebního festivalu TT Loučeň 2012 v kostele sv. Havla
- 11. srpna** 130 let výročí SDH Rožďalovice
- 25. srpna** Galerie Pojedy - „Lidová poezie žije!“ – akce pořádaná o. s. MAS Svatojiřský les

Provoz a doplňkové služby knihovny

Knihovna se nachází v prostorách bývalé školy. V současné době je zde zaregistrováno 98 čtenářů.

Knihovna od roku 2008 přechází na nový způsob půjčování knih, který předpokládá nové půjčování přes čtečku kódů. Hlavním úkolem bylo především všechny knihy zapsat do počítačové aplikace a opatřit je požadovaným kódem, což při počtu více jak 15.000 knih nebylo snadné. Vystřídalo se tu tedy mnoho brigádníků, díky jejichž pomoci se knihovna k tomuto novému způsobu půjčování dopracovala.

V minulém roce 2011 podal ministr vnitra Jan Kubice rozhodnutí o zastavení Projektu internetizace knihoven (internet zdarma). Tento program byl zahájen

v roce 2004 a v knihovnách od té doby tuto službu využilo více než 2 miliony čtenářů. Návrh naštestí neprošel a služba zůstává i nadále dostupnou.

Knihovna se může pyšnit novinkami knižních titulů, které nepravidelně nakupuje nebo dostává v rámci meziknihovního výměnného systému.

Dále zde probíhají besedy s žáky základní nebo mateřské školy, a to vždy na téma, které si děti zvolí.

Čtenáři: celkem 98 – Rožďalovice (82), Hasina (3), Podlužany (3), Žitovlice (2), Ledčický (2), Košík (1), Kopidlno (1), Břístev (1), Seletice (1), Tuchom (1), Pojedy (1).

Výpůjčky v roce 2011: celkem 6.372 – naučná literatura dospělí

(421), beletrie dospělí (4.837), naučná literatura dětí (126), beletrie dětí (170), periodika (818).

V roce 2011 bylo zakoupeno celkem 119 knih, meziknihovní výměnný systém z Kutné Hory obohatil knihovní fond o 350 knih.

Nově mají čtenáři možnost využít služby školení na počítači pro začátečníky. Více informací o přihlášení do kurzu podá knihovnice Veronika Bachová.

Otevírací doba

Po	13:00–16:00
Út	13:00–16:00
St	zavřeno
Čt	13:00–16:00
Pá	zavřeno

Společenská kronika

Od ledna do června tohoto roku oslavili svá životní jubilea tyto občané:

Jméno, příjmení	Měsíc výročí	Věk	Bydliště
Marie Váňová	leden 2012	85 let	Hasina
Alena Jiráňková	květen 2012	85 let	Tyršova, Rožďalovice
Otto Jiránek	červen 2012	85 let	Tyršova, Rožďalovice
František Senohrábek	leden 2012	80 let	Viničná Lhota
Drahomíra Svobodová	březen 2012	80 let	Rajmanova, Rožďalovice
Miloslava Jouklová	duben 2012	80 let	Hasina
Ladislav Adamec	květen 2012	80 let	Hasina
Libuše Plachá	červen 2012	80 let	Josefa Horáka, Rožďalovice
Ludmila Antošová	leden 2012	75 let	Záměstí, Rožďalovice
Adolf Nechánský	únor 2012	75 let	Josefa Horáka, Rožďalovice
Stanislav Vlček	únor 2012	75 let	Tyršova, Rožďalovice
Soňa Šuková	únor 2012	75 let	Rajmanova, Rožďalovice
Jaroslava Havlíková	únor 2012	75 let	Ruská, Rožďalovice
Zdeněk Sládek	únor 2012	75 let	Školní, Rožďalovice
Zdeňka Kumstýřová	březen 2012	75 let	Tyršova, Rožďalovice
Alena Taxová	duben 2012	75 let	Rektorysova, Rožďalovice
Jindřich Jansta	duben 2012	75 let	Vodičkova, Rožďalovice
Irena Tumová	červen 2012	75 let	Hasina
Miroslava Velechovská	červen 2012	75 let	Záměstí, Rožďalovice

Od ledna do června tohoto roku jsme přivítali tyto nové občánky:

Jméno, příjmení	Měsíc narození	Bydliště
Jana Horáčková	leden 2012	Tyršova, Rožďalovice
Pavel Štark	leden 2012	Záměstí, Rožďalovice
Patrik Mašek	únor 2012	Náměstí, Rožďalovice
Laura Hrobárová	duben 2012	Revoluční, Rožďalovice
Tereza Šlamborová	duben 2012	Boleslavská, Rožďalovice

Školní zpravodajství

Vážení občané Rožďalovic a okolních obcí, potěšila nás nabídka publikovat ve čtvrtletníku Rožďalovicko. Chceme ji pro Vás využít jako možnost dalšího zdroje informací o práci naší školy, tedy Základní školy a Mateřské školy G. A. Lindnera Rožďalovice.

Tím prvním a současně základním zdrojem je osobní kontakt. Mnozí z vás ale z časových důvodů jsou nuceni volit jiný zdroj. Zde se jako nejuniverzálnější nabízí webové stránky školy www.zs-rozdalovice.cz, kde je pro vás připraveno široké spektrum poskytovaných informací. Pro bližší přehled a zajištění vysoké informovanosti vydáváme týdeník Rožďalovický školáček, ve kterém se můžete seznámit s činnostmi, které v daném týdnu proběhly a s nabídkou akcí na týden následující. Komplexní informace nahrazující kroniku školy poskytuje Měsíční zpravodaj o činnosti školy, který se podrobně životem

školy zabývá a vychází v 11 číslech za rok a je přílohou výroční zprávy o činnosti školy za příslušný školní rok. Jako doplňkový zdroj vám nabízíme informace zveřejňované ve vitrínkách v Rožďalovicích, Košíku i Žitovicích.

Jednou z posledních zajímavostí je, že se nám v první polovině června podařilo uskutečnit vyfotografování všech žáků školy a že je možné si tuto fotografii objednat a zakoupit.

V současné době je největší akcí rekonstrukce mateřské školy, která po svém dokončení výrazným způsobem zkvalitní zázemí pro vzdělávání dětí. Na červenec a srpen je navíc připravena rekonstrukce žákovských šaten v základní škole, díky které by se žáci měli po dlouhých letech čekání setkat s možností uložit si a zamknout své osobní věci do vlastní skříňky.

Po celý rok 2012 probíhá sportovní aktivita nazvaná Rožďalovický desetiboj. Na každý měsíc je vypsané plnění konkrétních disciplín, které jsou plněny zpravidla ve čtvrtek odpoledne v čase od 16 do 18 hodin. Jsou vypsané věkové kategorie a startovat může každý, od kategorie 7 let a mladší až po kategorii 66 let a starší. Potěšilo by nás a věříme, že i Vás, pokud si přijdete vyzkoušet svoji aktuální sportovní formu a poměřit síly se svými vrstevníky.

V době letních dovolených si Vám dovoluji popřát chvíle tolik potřebného odpočinku, načerpání nových sil a spoustu důvodů k dobré náladě a úsměvu ve tváři.

Za ZŠ a MŠ G. A. Lindnera
Rožďalovice její ředitel
Mgr. Roman Kotlář

Žáci poznávali naši jedinečnou přírodu

I letos žáci mateřské a základní školy připravovali školní kalendář, který je opět věnován polabské přírodě. V průběhu druhého pololetí každá třída navštívila jedno chráněné území a exkurze byly naplánovány tak, aby žáci měli možnost vidět to nejzajímavější, co se v našich rezervacích vyskytuje. Každá třída pořídila fotodokumentaci, připravila text do kalendáře a výtvarně ztvárnila vybranou zajímavost. O tom, jak se to jednotlivým třídám povedlo, budete mít možnost se seznámit v kalendáři na příští školní rok.

Práci na kalendáři ale zájem žáků o přírodu zdaleka nekončí. Žáci druhého stupně si v letošním školním roce mohli poprvé zvolit za další volitelný předmět přírodovědný seminář. V rámci tohoto předmětu se učili dokumentovat a zpracovávat přírodniny, ale především poznávali různá společenstva v nejbližším okolí našeho města. V zimě prováděli zimní sledování ptactva a cennější údaje, které zjistili (např. výskyt volavky bílé) byly předány pracovníkům České ornitologické společnosti. Na jaře pak pozornost zaměřili na výskyt vzácných druhů rostlin – našich orchidejů, upolínů, kosatců aj. I tyto údaje

budou poskytnuty pracovníkům státní ochrany přírody.

A konečně – někteří deváťáci si pro svou závěrečnou absolventskou práci zvolili rovněž „přírodní“ téma. Ať už chráněné rostliny, chráněné území, myslivost nebo třeba chov zvířat na Bučické farmě. Už první konzultace ukázaly, že se žáci neomezili na pouhé přepsání starších literárních či jiných pramenů, ale věnovali se i vlastní terénní práci. I tady přispěli k poznání současného stavu rožďalovické přírody a výsledky svých prací jen potvrdili, jak výjimečná naše příroda je.

Jiří Rejsek – učitel ZŠ

Při jedné z exkurzí žáci 9. třídy našli mládě vzácného puštíka, které předali do záchranné stanice.

Prvnáčci si prohlíží chráněnou rostlinu – bělozářku liliovitou.

Proběhlo výběrové řízení na ředitele ZŠ a MŠ

Od 1. 1. 2012 na základě novelizace zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání mohou zřizovatelé škol vyhlásit konkursní řízení na ředitele školského zařízení pro další období. Město Rožďalovice této možnosti využilo. Důvodem vyhlášení nebyly nějaké spory či nedůvěra. Šlo o využití zákonné možnosti, kdy stávající ředitel má možnost svoje místo obhájit.

Konkurs byl vyhlášen dne 27. dubna 2012. Sestavením komise a jmenováním jejích členů je pověřen zřizovatel na základě vyhlášky 54/2005 Sb., v 2 odst. 1–6. Komise se skládá ze sedmi členů: dva členové určené městem Rožďalovice, jeden člen určený ředitelem krajského úřadu, dále odborník v oblasti státní správy, organizace a řízení ve školství, kterým je zkušený a uznávaný ředitel obdobné školy, jako je ta, na niž se konkurs koná, inspektor České školní inspekce, pedagogický pracovník zdejší

školy a člen školské rady zdejší školy.

Konkurs se konal 20. června 2012 na MěÚ v Rožďalovicích a účastnili se ho tři uchazeči. Konkursní komise se na základě předložených materiálů a řízeného rozhovoru hlasováním usnesla, že pro výkon činnosti ředitele v Rožďalovicích jsou vhodní všichni tři uchazeči. Na základě hlasovacích lístků jednotlivých členů komise bylo určeno výsledné pořadí uchazečů:

1. Mgr. Roman Kotlář
2. Ing. Petr Hušek
3. Mgr. Václava Pletková

Vyhláška o konkurech nezavazuje zřizovatele k dodržení pořadí vhodných uchazečů podle výsledku konkursu, pořadí má pouze doporučující charakter. Starosta města, který zastupuje zřizovatele, tento výsledek respektoval, a poněvadž byl také členem komise za zřizovatele a měl možnost vyslechnout

koncepti rozvoje školy všech uchazečů, pořadí pro něho bylo základem pro jmenování.

O tomto svém rozhodnutí zvolit ředitelem ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice Mgr. Romana Kotláře informoval zastupitele města na veřejném zasedání dne 28. června 2012.

Konkurs skončil, ale další spolupráce vedení školy s vedením města bude pokračovat.

Doufáme, že oboustranná komunikace a spolupráce bude směřovat k zachování základní školy a k dalšímu zkvalitnění podmínek pro vzdělávání dětí, není to však otázka dnů, měsíců, ale je to běh na dlouhou trať.

Pro staronového ředitele, jak sám uvedl, je to nový úkol, nová výzva, ke které přistupuje s vědomím, že je ještě velké množství rozpracovaných, nedorešených, nebo dokonce ještě nezapočatých plánů a úkolů, které by rád se svými spolupracovníky zrealizoval.

Koupě obědů ve školní jídelně

Základní škola G. A. Lindnera v Rožďalovicích nabízí nově možnost nákupu hotových obědů ve školní jídelně. Dosud mohli tuto příležitost využít pouze bývalí či stávající zaměstnanci školy či městského úřadu, nyní se k odběru můžete přihlásit i vy. Cena jednoho obědu je 56 Kč a platba probíhá formou záloh. Můžete poobědovat přímo v jídelně v době od 11:15–11:30 nebo si oběd odnést v jídlonosiči (výdej obědů 11:15–11:40). Více informací podá vedoucí školní jídelny paní Radka Burdová (tel.: 325 593 778) nebo je získáte na webových stránkách www.zs-rozdalovice-cz.

Co skrývá radniční věžička

Při loňské rekonstrukci střechy a věže radnice byl do měděné bání v duchu bezmála stopadesátileté tradice vložen soupis osob, které se na opravě podílely, a některé další doplňující informace. Při této příležitosti byly oskenovány veškeré dokumenty, jež se v měděném tubusu uloženém v bání nacházely. Ty byly posléze i s novým zápisem vloženy zpět na své místo. Rádi bychom Vás nyní na stránkách našeho listu seznámili se všemi dokumenty, které jsou ve věžičce uchovávány.

Nejstarší zápis z roku 1863

*Omnes ad majorem Dei gloriam
[nečitelně] Maria*

Léta Páně 1863.

Purkmistr Rožďalovický ... p. Jan Rektorys, č. d. 84.

1. *Radní Rožďalovický ... p. Wáclav Němeček.*
2. *Radní Rožďalovický ... p. Wáclav Nechánský.*

výborové:

*Říha Wáclav – Witek Wáclav
Najrad Filip – Kandl František
Tham František – Laušman Jan
Pohl Leopold – Zoubek František
Renč Josef ze Zámostí.*

Děkan Rožďalovický ... p. František Šorejs

1. *kaplan Rožďalovický ... p. František Hauzr*
2. *kaplan Rožďalovický ... p. Antonín Černovický.*

Zasedání sněmu království Českého v Praze.

Dne 5. října začala se stavět věž hodinová na radním domě Rožďalovickém, aby město Rožďalovice opět nabylo, co před mnoha lety požárem stratilo: Wýkres stavební zhotovil p. Proff v Ronové. Stroj hodinový od p. Jana Prokeš[e], hodináře v Sobotce, objednan za 540 zl. rakouského čísla. Pokrytí věže plechem jest od p. Františka Pacáka, mistra klempířského z Kopidlna.

Zasazení bání a okazovatele větru dne 25. dubna 1864 se dítí mělo, však ale se toho dne nestalo, stalo se dne 26. dubna 1864.

Tesařskou práci měl Josef Hubalovský z Rožďalovic, kterou také provedl,

Zápis necháváme v původní pravopisné podobě, pouze na několika málo místech doplňujeme interpunkci a délku samohlásek dle dnešního úzu. Zápis vznikl, jak je patrné, během let 1863–1864 a měl zřejmě ještě pokračovat, neboť za poslední větou je napsána čárka. K jeho dopsání již nedošlo a zápis byl vložen do bání v této podobě.

Zápis z roku 1901

V Rožďalovicích

Léta Páně 1901.

Opravená věž a zasazení bání a ukazovadel provedl 14. srpna 1901 klempířský mistr pan Václav Šlemr jakož i synové Josef a František Šlemr.

Postavení nového štenýře provedl pan František Motejl, mistr tesařský ze Zámostí.

Úprava byla provedena za pana Josefa Šandy, starosty města Rožďalovic, a přiložené peníze daroval člen výboru pan Josef Adamec.

V hostinci čepoval toho času pan Karel Valenta.

František Motejl mistr tesařský Zámostí	Josef Adamec člen obecního výboru	Karel Valenta hostinský
Václav Šlemr klempíř	Jos. Thám strážník	Jan Rohlík
Josef Šlemr syn	V. Hozák strážník	František Kněžourek Alois Adamec

[2 nečitelné podpisy – utržený spodní levý okraj listiny]

Zápis opět ponecháváme v původní pravopisné podobě a rovněž na několika málo místech doplňujeme interpunkci a délku samohlásek dle dnešního úzu.

Zápis ze září roku 1971

Zápis

o provedené opravě místních věžních hodin
Radnice v Rožďalovicích

Oprava byla provedena v červenci – září 1971 pracovníky
komunálních služeb Rožďalovice.

Šlemr Vladimír – mistr klempířský s manželkou
Svoboda Jaroslav – mistr klempířský
Veselý Josef – mistr tesařský
Kafka Jaromír – lakýrník a malíř písma
Malý Václav – mistr pokrývačský
Kunc Josef – pomocník
Fadrhonc Miroslav – pomocník
Ešner Jiří – pomocník
Dušek Petr – pomocník

Hodiny uvedl do chodu Václav Mikšovský.

Rožďalovice 20. září 1971

Šmelhaus Josef
předseda MNV

Zápis ze srpna roku 1991

Zápis

V srpnu 1991 byla zhotovena nová bán – korouhvička z mědi.
Zhotovil ji mistr klempířský – pan Vladimír Šlemr. Nátěr věže
provedli páni Jan Kratochvíl a Ctirad Piskař z Prahy.

Zápis provedla:

Miluška Horáčková [razítko OÚ Rožďalovice] Vladimír Šuk
starosta obce

Rožďalovice, 8. srpna 1991

Poslední zápis z prosince 2011

Rožďalovice 15. prosince 2011

V měsíci březnu roku 2011 prošla budova radnice celkovou
rekonstrukcí střechy (vazba a krytina) v celkové hodnotě
950.000 Kč.

Dne 30. 3. 2011 proběhla demontáž věžičky a téhož dne byla
jeřábem sundána a převezena k opravě do firmy TADOS –
Jaroslav Taraba Rožďalovice. Zde se na její obnově podílela
firma Tesařství Josef Pleskot Rožďalovice, dále Klempířství
Richard Žďánský. Ciferník hodin opravil pan Ivan Vondráček
– restaurátor a lakýrník ze Zbožička. Hodiny do provozu uvedl
pan Petr Skála – hodinář ze Sadské.

Mince přiložil pan František Nešněra, který byl starostou obce
v letech 1994–2006. V letech 2006–2010 byl starostou pan
Josef Nešněra a v roce 2010 byl zvolen pan Petr Kapal.

15. 12. 2011 byla věžička usazena zpět na své místo a 23. 12.
2011 se konalo slavnostní odhalení, které bylo zakončeno
ohňostrojem.

Počet obyvatel k 15. 12. 2011 = 1582 osob.

Celková cena na obnovu věžičky činila 300.000 Kč. Od 1. 1.
2012 vyhlášena veřejná sbírka.

V restauraci Na Radnici čepoval v této době pan Jan Doskočil.
Tesařství Josef Pleskot (jmenovitě): Josef Pleskot, Josef
Brzobohatý, Martin Prejsek, Pavel Vokál, Antonín Šlambor,
Josef Šlambor, Pavel Horák.

Klempířství Richard Žďánský (jmenovitě): Richard Žďánský,
František Štefan, Petr Filjač.

Za Městský úřad: Petr Kapal – starosta, Božena Bachová –
matrikářka, Eva Macáková – účetní, Lenka Necidová – vedoucí
stavebního úřadu, Veronika Bachová, Svatava Krumpholcová
– knihovnice.

Petr Kapal

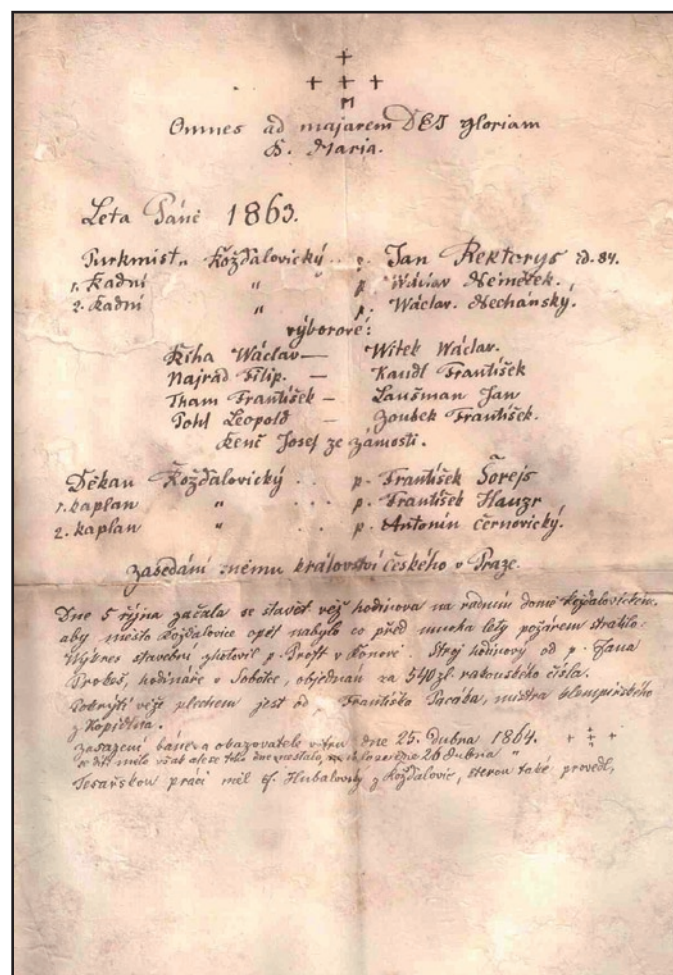
Jaroslav Taraba

– starosta obce

– místostarosta obce

Vzhledem k tomu, že listina byla do bány vložena 15. prosin-
ce 2011, nachází se v ní mylná informace o jejím slavnostním
odhalení ze dne 23. prosince téhož roku. Naplánovaná akce
byla totiž z důvodu vyhlášení státního smutku k uctění pa-
mátky bývalého prezidenta Václava Havla zrušena. Slavnostní
odhalení nakonec proběhlo až 6. dubna tohoto roku.

Na rekonstrukci věžičky byla vyhlášena veřejná sbírka, kte-
rá se uskutečnila v termínu od 1. ledna do 30. června 2012.
Výtěžek sbírky činil 31.928 Kč a vybrané peníze posloužily
k částečnému pokrytí nákladů opravy věžičky. Všem dárcům
srdečně děkujeme za poskytnutí finančních darů.

Konec druhé světové války a osvobození v Rožďalovicích

V dnešním ohlédnutí do historie našeho města Vám přiblížíme konec druhé světové války a květnové události roku 1945 v Rožďalovicích tak, jak je zpětně v červnu 1950 zaznamenal někdejší obecní kronikář, jímž byl shodou okolností v té době řídící učitel ve výslužbě Josef Horák, z jehož knihy *Rožďalovice na přelomu století* jsme přinesli ukázkou v prvním čísle našeho zpravodaje.

Velice cenným svědectvím tohoto historického milníku v našem městě je rovněž útlá knížečka Jendy Rajmana *Květen 1945 v Rožďalovicích* (deník rožďalovického knihaře) s fotografiemi Jiřího Poura, vydaná v roce 2006 vydavatelstvím Rajmanova dílna a dostupná tamtéž.

A tak začínám psát kapitulu o dnech, jakých Rožďalovice nikdy neprožily, o nezapomenutelných dnech květnových v roce 1945. Historické události, jež hýbaly celým světem, našly silnou odezvu i v našem městě. Žel, že v těch dnech nesmírného nadšení a jasu i stín smrti se k nám vedral a svou tragikou zakalil dni nejčistší radosti.

Pokusím se vylíčit tu dobu, pokud stačí mé schopnosti. Tehdejší dojmy se pevně vryly do našich duší a srdcí, že jich snad nikdy nezapomeneme, ale je nutno, aby byly zachovány pro věčnou paměť těm, kteří přijdou po nás.

Květen roku 1945

Můj předchůdce Vojtěch Vavrouš skončil své zápisy kapitulací Berlína, již ohlásil maršál Stalin. 3. května kapituloval Hamburk, 4. května se vzdávají Němci v Holandsku a v Dánsku. 5. května povstává Praha za svobodu vlasti a národa a 6. května hodna své cti a slávy bojuje již na tisíci šesti stech barikádách.

8. května 1945 podepsali v Berlíně zástupci vrchního německého vedení protokol o bezpodmínečné kapitulaci a vydali rozkaz, aby ve 23 hodiny 01 minutu střeoevropského času zastavily německé branné síly vojenské operace. V Československu odepřela skupina německých vojsk splnit podmínky kapitulace a bojovala v Praze dále. Celý národ sledoval s úzkostí zprávy rozhlasu a litoval těch, kteří v poslední chvíli války položili své životy za svobodu vlasti.

Osvobození Prahy

9. května 1945 osvobodila Rudá armáda hlavní město Prahu. Na počest tohoto vítězství pálí Moskva čestnou salvu 24. dělostřeleckých výstřelů ze 324 děl.

9. května ve středu ráno dojel první

sovětský tank k pomníku svatého Václava na pražském Václavském náměstí v 8 hodin 10 minut. S věže svatovítské zaválaly vlajky československá a ruská.

10. května přibyla do Prahy z Bratislavy československá vláda a 16. května přijel pan prezident Beneš po sedmi letech práce a bojů za svobodu a obnovu republiky.

Události v Rožďalovicích

Co se zatím dalo v těch dnech u nás v Rožďalovicích?

Přesto, že naše rozhlasové přístroje byly Němci připraveny o krátké vlny, poslouchala se stále cizina čili „Kroměříš“ pomocí různých „čurčilků“, a tak jsme se dovídali o nezadržitelném postupu sovětských vojsk z Karpat na Moravu, o tažení na Berlín, o bojích spojenců na Západě, v noci se na severním nebi objevovaly světelné záblesky, ba slyšeli jsme hřmění děl jako by od Náchoda.

A tak když jsme 4. května slyšeli z Londýna, že se 5. května začne s odzbrojováním německého vojska v severním Německu, byli jsme přesvědčeni, že je konec německé hrůzovlády a nacistického násilí. Naše radost se projevovala tím, že se počaly v sobotu dne 5. května ráno odstraňovati německé nápisy, jež musily býti na každé firmě před českými. A tak Jenda Rajman vesele na štaflích seškraboval se skla německý nápis Buchhandlung, Václav Kebl přetíral barvou Fleischer a ostatní všemožnými způsoby odstraňovali německá označení svých živností. Německý hejtmán vystoupiv z kočáru udiveně hleděl na toto počínání, ale beze slova odešel do své kanceláře v hospodářské záložně. Tu a tam se objevila československá vlajka a brzy zaválaly se všech domů. Žili jsme v ohromném napětí, kdy konečně uslyšíme, že jsme svobodni. Do našeho nadšení vpadl rušivý tón, když po poledni začal pražský rozhlas vysílati pouze česky a zoufale žádal, aby mu do Fochovy třídy přispěchaly na pomoc policie, četnictvo apod. Během odpoledne jsme slyšeli, že máme v Praze Národní výbor, jemuž se mají dát k dispozici bývalí vojáci a ozbrojené jednotky. Pak docházely zprávy horší a horší. V Praze se bojovalo na četných barikádách a náš rozhlas volal na pomoc vojsko sovětské, anglické i americké. Mluvílo se, že tanky západní armády jsou již u Berouna a hrnou se ku Praze. Zprávy se však nepotvrdily. Až 9. května objevily se na přímý rozkaz Stalinův první sovětské tanky v Praze a ukončily boj.

To připomínám, protože bylo i u nás mnoho lidí, kteří žili v tyto dni ve strachu

o své drahé, kteří byli v Praze.

A zatím se u nás v Rožďalovicích vyvíjely události ohromně rychle.

V Rožďalovicích bylo k dopravování střeliva a pohonných látek, jakož i ku střežení rozsáhlých skladů v Kálku 70 německých vojáků a 130 vlasovců pod velením hejtmána. Mimo to byly ještě vojenské oddíly v Košíku, na Tuchomí a v Žitovicích.

Válečným zajatcům, zvláště Rusům a Italům, kteří byli zaměstnáni děláním příkopů kolem muničních skladů v Kálku a při přebírání munice v rožďalovickém cukrovaru, poskytovalo zdejší občanstvo různé potraviny. Právě tak živilo několik nebojácných jednotlivců (mezi nimi i ženy: paní Velechovská, Šťastná a Vegnerová ml.) v zimě 1945 tři slovenské uprchlíky z Německa, kteří se skrývali v Hrádku a v Báňské.

Letáky

V březnových a dubnových dnech roku 1945 obdrželo několik občanů a celý kraj jičínský letáky, týkající se tvoření revolučních národních výborů. Letáky byly dvojího druhu. O rozšíření letáku zemského národního výboru přičinil se Josef Čapek, který spolupracoval s Karlem Gotvaldem z Bříství a Koškem ze Žižkova, který je do zdejšího kraje dodal.

Revoluční národní výbor

Na základě těchto letáků počaly se v našem městě tajně tvořiti tři revoluční národní výbory; dělo se tak i jinde, protože o sobě jednotliví pracovníci nevěděli. A tak se jeden tvořil z iniciativy Pavla Kafky st. ve skupině první, který měl spojení s Oskořínkem, druhý ve skupině Josefa Čapka, která měla spojení s Prahou, a třetí učitele Josefa Chrtka. Tyto výbory pracovaly od 11., 17. a 20. dubna 1945. Dne 24. dubna byl utvořen z těchto skupin v bytě Pavla Kafky č. 88 revoluční národní výbor. Členové revolučního národního výboru byli: Pavel Kafka st., předseda Josef Čapek, místopředseda Jar. Konopka, Jan Drnec, Rud. Valeš, Fr. Endler, Karel Vecko, Ant. Šustr, Fr. Vodička, Stan. Jirků, Fr. Bouška, Pavel Kadlec a Josef Chrtk.

Vojenská složka

Vojenskou složku tohoto revolučního národního výboru tvořili: poručík jezdeckého Miroslav Kupec, poručík v záloze Josef Banýr a četař aspirant Jaroslav Ruda.

Revoluční národní výbor uvedl se v činnost dne 5. května 1945 v 1 hodinu odpoledne, když pražský rozhlas ohlásil

boj v Praze a volal k odboji celý národ. Vyzval bývalé důstojníky, aby se dostavili do schůze RNV do radnice. Tam byly za předsednictví Pavla Kafky st. projednány podrobnosti o vojenském zabezpečení města a poručík Miroslav Kupec byl jmenován velitelem naší vojenské posádky. Byly ihned zavedeny pořádkové hlídky a Občanská záložna byla určena za úřední místnost RNV a vojenského velitelství. Tam byl namontován provisorní rozhlas, který byl nepřetržitě sledován. Bylo též navázáno telefonické spojení s okolními obcemi. Přirozeně že střediskem všeho dění byl Jičín. Tam byl poměrný klid, spíše Nymburk a Mělník projevovaly ztuhlší vření. V Nymburce byl nucen okresní hejtman vydati již 2. května provolání k obyvatelstvu – bylo již jen v českém jazyku – aby zachovalo klid a rozvahu. V horských oblastech v Semilech a v Nové Pace došlo již v prvních dnech květnových k přestřelkám, jež si vyžádaly četné oběti na životech.

6. května v neděli dopoledne bylo uvažováno o vhodném vypořádání s místní německou posádkou, ke které byly přičleněny další útvary v Košíku, na Tuchomi a v Žitovicích. Tam měli Němci oporu v ohromných skladech střeliva a pohonných látek od Kálku až k Prodašicům. Tato okolnost nutila k opatrnosti, aby se Němci nevyprovokovali ve chvíli, kdy jim mohly vypomoci jednotky těžších zbraní, které na Tuchomi stále doplňovaly střelivo.

Jednání s německou posádkou

Vojenské vedení mělo správnou snahu, aby Němci složili zbraně takovou formou, aby nedošlo k incidentům, jež by mohly mít pro město a obyvatelstvo strašné následky. Civilní občanstvo bylo však horkokrevnější a postup vojenského vedení se mu zdál pomalý a málo rozhodný. Poukazovalo se na to, že Němci sami již čekají na nějaké řešení. Na druhé straně radil Jičín až k úzkoprsé opatrnosti. V této obtížné situaci rozhodlo velitelství, že se vyšle k německému hejtmanovi důstojnická deputace, skládající se z poručíka Kupce, Martínka, Banýra a podporučíka Havlíka, aby ho přiměli ke složení zbraní a tím aby se obyvatelstvo uklidnilo. V Okresní hospodářské záložně byla deputace klidně přijata, ač tam po stolech bylo rozloženo nápadně mnoho různých zbraní.

Poručík Kupec použil vši své výmluvnosti, aby německého hejtmana přesvědčil, že by bylo v zájmu klidu ve městě, kdyby celá vojenská posádka složila zbraně. Hejtman odmítl z důvodu, že není přesvědčen, zda by obyvatelstvo nepoužilo vydaných zbraní proti nim.

Ačkoliv se mu deputace zaručovala za naprostý klid, zbraní nevydal.

Odzbrojení německé posádky

Čeští důstojníci odešli očekávající ostrou kritiku bouřliváků civilistů, že jsou málo energičtí. Vtom však přijel farář Grus s hejtmanem ze Žitovic a oznámil, že se žitovický hejtman nezdráhá, aby byl jeho útvar odzbrojen. Náš velitel hejtmana požádal, aby v tom smyslu působil na ostatní důstojníky. Stalo se a v 16 hodin se odzbrojení podrobil i rožďalovický hejtman. V 17 hodin počalo odevzdávání vojenského materiálu, zbraně a střelivo se odváželo do Občanské záložny, do radnice a do cukrovaru. Mužstvo se umístilo ve školách, důstojníci zůstali ve svých bytech. Do večera bylo převedeno i vojsko z okolí, takže zde bylo přes 300 zajatců.

Bylo nutno postavit po celé délce muničních skladů ozbrojené strážce, což bylo v nastalém chaosu velmi obtížné. Každý chtěl mít nějakou zbraň v rukou, hlavně mládež, tu a tam se ozvala náhodná rána, ale ku podivu nikdo nebyl zraněn. Největší obava byla z pancéřových pěstí, které často odjištěné odnášeli i kluci.

Vojenský zásah z Milovic

Nálada byla hned veselejší, třebaže zprávy českého rozhlasu byly stále zoufalé.

Ve shonu a duševním vypjetí, stavění stráží a nemožnosti jich střídání uběhl nedělní večer. V půlnoci hlásila telefonická zpráva, že do Košíka přijely z Milovic obrněné vozy s esesmany a že je zle; nadporučík – řídící učitel Pluhař že je zatčen, a další dokonce že je zastřelen. Venku vydatný déšť, časem padne ojedinělá rána. Dav se rozprchl. Telefon drnčí, ale nikdo neví, kdo mluví a kdo poslouchá. Důstojníci vědouce, co by je čekalo, kdyby byli přistiženi v uniformách, svlékli je a za chvíli byly obě úřadovny prázdné. Nescházely ovšem výkřiky kritiky, padající na hlavy odcházejících důstojníků. Dva z nich, ředitel Martínek a pokladník Bořek zůstali v občanském kroji v úřadovnách a doporučili opozdílům, aby se vzdálili. Pak zhasli světla a od 2 hodin na pondělek očekávali, co se bude dít.

Asi v půl 4. zazněl do prudkého deště rachot těžkých vozů a volání velitelů nižších jednotek, svolávající své příslušníky opět do družstev. Ve 4 hodiny zastavil před záložnou obrněný vůz a z něho se vyřítlo 8 pochopů, kterým hledělo z očí gangsterství, což potvrdily rány do žeber pistolemi a automaty. Úředníci musili v záložně rozsvítit. V místnostech samá bedna se střelivem, pušky, kulomety, prapory s hákovými kříži, odmičelá

radiostanice a nic nepomáhalo tvrzení, že tu jsou oba úředníci jako stráž, která byla v sobotu dojednána a také předšedovi Kafkovi písemně potvrzena velitelem zdejší německé posádky. Všecko se musilo zotvírat, všude se hledalo střelivo, i v bytech ředitelovců a v archivu. Jako válečnou kořist odvezli 5 jízdních kol ze síně, koženou brašnu a velkou mapu ČSR z doby předmnichovské, jež byla přes celou válku pečlivě ukryta. Přibyl místní německý velitel a prohlásil, že s Němci bylo slušně zacházeno, aby se tak dělo i s Čechy.

Pak došlo na radnici a cukrovar, kde byly další sklady zbraní a střeliva. V radnici to odnesl nájemcův sklep, odkud zmizely všechny zásoby lihovin. Pokladníka Aloise Bořka odvezli Němci s sebou.

Poté bylo Rožďalovicům uloženo, aby všechny odebrané zbraně a válečný materiál byl do 9 hodin opatřen, jinak že nastane opravdový zákrok SS.

To byla velmi těžká situace. Co zde bylo, sebrali většinou Němci, ostatní rozebrali rozprchlí vlasovci, naši důstojníci a občané, kteří se skrývali v lesích a v okolí. Přes důtklivou výzvu se zbraně nescházely.

Kopidlenská partyzáni

Před polednem hlásil telefon, že nám přijedou na pomoc partyzáni z Kopidlna. A skutečně po poledni přijel do Hrádku obrněný vlak, od nádraží se ozvaly rány, partyzáni se plížili podél domů v Husově ulici k obecní škole a za Uličkou byla otevřena pravidelná bitevní čára – fronta na školu měšťanskou. Výsledek akce byl, že se německá posádka vzdala. Důstojníci byli drženi v cukrovaru, mužstvo odvezli partyzáni.

Když kopidlenská partyzáni vtrhli do Rožďalovic, polekal se obchodník Jaroslav Roudnický tak, že se pokusil o sebevraždu postřelením a otrávením kyselinou. V noci skončil, a vyhnul se tak spravedlivému trestu za své vlajkařství a spolupráci s Gestapem.

Oběti srážky

Po zákroku Kopidlenských se dovídáme smutnou zprávu, že byl v přestřelce zastřelen v klášterní zahradě šestnáctiletý sokolský dorostenec Váša Taraba, před domem Jendy Rajmana kopidlenský obchodník František Ryba, před měšťanskou školou Turkestanec Chasan Kalikov a u hřbitova byli nalezeni dva mrtví Turkestanec. Ranění byli: Josef Vortel, Antonín Tůma, František Mlejnecký ze Zámostí a Josef Kříž z Doubravany.

Kopidlenská nám měli za zlé, že sami nic nepodnikáme, což nebylo pro nedostatek zbraní dobře možné. Po časovém odstupu

zdá se nám, že byla akce Kopidlenských zbytečná, ba snad škodlivá, ale dnes víme, že měla velkou zásluhu o to, že zdržela značné množství Němců, kteří pak nemohli jít na Prahu.

Přepadení Rožďalovic

Asi ve 3 hodiny přichází zpráva, že se od Tuchomi plíží několik družstev Němců, chtějící[ch] obklíčit Rožďalovice.

Rukojmí

Ve čtvrtéhodince vnikli dvory a zahradami do města, násilím si vymohli otevření domů, zajali 70 mužů, kteří byli jako rukojmí odvedeni na Tuchom, kde stál již podobný houfec na návsi. Přes noc byli umístěni ve stodole.

Na Tuchomi referoval oběma skupinám cizí německý hejtman o situaci:

Po osvobození Němců v Rožďalovicích počala akce u Ledec, kde padlo na sto lidí. Českých obětí, jak jsme se později dověděli, bylo 34. V tom byla Němcům hlášena podobná akce v Rožďalovicích. Důsledek její jsou ona rukojmí. Situace vyžaduje okamžitého řešení. Všichni na Tuchomi, ať byli přistiženi se zbraní v ruce (těch bylo od nás 7), nebo ať byli jakýmkoliv způsobem na Tuchom přivlečeni, budou zastřeleni, když se nepostaráme, aby do 8 hodin ráno byli přivedeni hejtmani a další zajatí němečtí vojáci. Ředitel Martínek byl vyzván, aby se o to přičinil.

Byl naložen na obrněný vůz před kulomet a jelo se do Rožďalovic. U měšťanské školy nastala nepředvídaná překážka, protože je dojela kolona velikých tanků. Lajtnant z Tuchomi se tázal velitele tanků, co míní podniknouti. Bylo mu řečeno, že má srovnati se zemí Rožďalovice, Tuchom a Kopidlno. Nechtěl rozuměti přesvědčování lajtnantovu, že do 8. hodiny ranní nemá býti nic podnikáno, protože mají býti vyměněni zajatci. Rozčilené vyjednávání trvalo půl hodiny a tanky, jichž bylo asi patnáct, se obrátily na Tuchom.

Jelo se na četnickou stanici, tam však nikdo nebyl; četníci šli pryč s důstojníky k nádraží. Zastávka v cukrovaru, kde rádio hlásí bezpodmínečnou kapitulaci, ale ani to na Němce neplatí. Jede se na nádraží, tam vše zamčeno, nikdo tam. Vylamují se dveře a na telefonický dotaz se z Kopidlna sděluje, že hejtmani jsou na určitém místě v lese u Kopidlna a mužstvo v Běcharech. Na hlášení ředitele Martínka, že na nich závisí život rožďalovických rukojmí na Tuchomi, je ochoten nadporučík Chvalovský je vydati. Němci prohlásili, vrátí-li se hejtmani, že rukojmí budou okamžitě volní. Ředitel Martínek byl u nádraží propuštěn asi v 6 hodin večer. Ale v 8 hodin přišla na četnictvo

zpráva, že rukojmí nebudou propuštěni dříve, pokud nebudou přivedeni všichni zajatí vojáci z Běchar. Nový shon, dohadování s Kopidlnem, nesjízdné cesty, barikády, dráha v rukou partyzánů a byly na ní zřízeny různé překážky. Nezbylo než jít pro zajatce do Běchar pěšky. Odešli tam podél trati ředitel Martínek, mladší Kadlec, četn. strážmistr Lacina a št. strm. Chamra. V půlnoci byli v Kopidlne, kde se dověděli, že všichni zajatci jsou tam a naživu, což byl opravdu div, protože mezi nimi byl i ten, co zabil partyzána Rybu, a jeho kamarádi ho chtěli přes velitelův zákaz zastřelit. Železničáři naložili 68 zajatců do dobytčího vozu a odvezli je na Varabuli, protože přes mosty to dále nešlo. Odtamtud se šlo do Rožďalovic a v úterý ráno ve 2 hodiny bylo telefonováno na Tuchom; tam však panoval již jiný zájem a bylo odpověděno, aby se počkalo, až bude světlo. Němci se zavedli do školy, kde četník s nimi pobyl do rána, kdy byli odvedeni na Tuchom. Rukojmí nebyla však hned propuštěna, stalo se tak až před polednem. Jedenáct hochů přivedl za zpěvu pochodových písní poručík Bořek v uniformě.

Odchod německé posádky

Týž den, 8. května, opustila rožďalovická posádka město mezi 18.–19. hodinou; odjeli k Nymburku.

Zatčení kolaborantů

9. května byli zatčeni a odvezeni do Libáně vedoucí vlajkařů stavitel Stanislav Vonka a zaměstnanec cukrovaru Václav

Jančák, pravá roku pana treuhändra, a Ing. Vojtěch Syka, chemik cukrovaru. Později byli lidovým soudem odsouzeni Vonka k 15 letům, Jančák k 10 letům vězení.

V 10 hodin téhož dne byl ještě veliký nálet na Mladou Boleslav a v 11 hodin srážka 85 nákladních aut u Letkov. Němci pak od Křešic projeli svobodně Rožďalovicemi. Pozdější transporty byly již před cukrovarem odzbrojovány, kde byla zřízena nová vojenská kancelář pod vedením kapitána Židka.

8. květen 1945 – útěk Němců – odzbrojování

A tak jsme se dočkali pohledu, jak vládci světa, zpupní Germáni, stáli se vztyčenýma rukama často třeba před ozbrojenými hochy. Všichni měli jednu touhu: vstříc Angličanům nebo Američanům. Rusů se strašně báli, věděli, zač by se jim odvděčili.

Snad se při odzbrojování stal tu a tam nějaký přehmat, ne však, aby bylo nějakých obětí na životech, jak tomu bylo téhož dne při vášnivých přestřelkách u Ostroměře. Leckdo si vyrovnával těžkou křivdu a bezpráví, spáchané Němci na něm nebo na jeho rodině. A proto je obdivuhodné, že odzbrojování německých transportů u nás proběhlo celkem hladce.

Konečně jsme se tedy dožili dne, kdy jsme mohli večer ulehnouti s pocitem bezpečnosti, že nezabouří v noci Gestapo a neodvede nás od rodiny.

Dokončení příště

Vyzbrojování dobrovolných hlídek (Repro z knihy J. Rajmana Květen 1945 v Rožďalovicích, foto: Jíří Pour)

Rajmanova dílna a expozice: živý odkaz knihařského umění

Doby, kdy knihvazačství bylo neodmyslitelnou součástí světa knižní kultury, jsou již dávno tytam. Knihař Jenda Rajman (1892–1965), který toto řemeslo výrazně umělecky povznesl, patřil vskutku k mistrům ve svém oboru. Jeho oficína, která je už několik let opět v provozu, dnes nabízí kromě vyhotovení ruční vazby na zakázku a názorné ukázky vzniku knižní vazby i možnost pokusit se svázat knihu samostatně pod odborným vedením Rajmanovy dcery, paní Blanky Hančarové. Součástí knihařské dílny je i stálá expozice s nepřeberným množstvím uměleckých vazeb, které vzešly z rukou mistra Rajmana.

„V Rožďalovicích byl téměř vždy nějaký knihař, ale ten největší rozkvět tohoto řemesla zde nastal, když se tady usadil můj děda, Josef Rajman. U něj se vyučil můj otec, který šel pak pracovat do Prahy k Ludvíku Bradáčovi, což je zakladatel moderní české knižní vazby,“ osvětluje nám hned zkráj paní Blanka Hančarová, kterou jsme navštívili, aby nám odhalila skryté půvaby tohoto dnes už pomalu vymírajícího řemesla.

„U Bradáče tatínek poznal řadu kumštýřů, s mnohými z nich se pak přátelil až do konce života: Arno Nauman, T. F. Šimon, který byl spoluzakladatelem sdružení Hollar, Cyril Bouda, V. H. Brunner, František Kobliha, Karel Vik, Karel Kínský... V tu dobu, co pracoval u Bradáče, chodil k Mikoláši Alšovi nalepovat exlibris do jeho knížek. To na něj silně zapůsobilo, protože byl 18letej venkovskej kluk a Aleš byl už v tu dobu slavnej. Dokonce pak o tom vydal knížku Mikoláš Aleš v mých trvalých vzpomínkách,“ pokračuje ve výkladu paní Hančarová.

Rajmanovu oficínu navštěvovali i známí spisovatelé: „Jan Vrba, Jaroslav Kvapil, Marie Majerová, A. M. Tilschová, Josef Palivec, Jakub Deml – dokonce jeho synovec se zde vyučil –, a taky Stanislav Vodička se vyučil u tatínka a pak se později dostal do Tasova k Demlovi.“

Od úctyhodné sbírky tlačítek s rozličnými ornamenty přistupujeme k sekretářům s celými archy papírů, nad jejichž výtvarným provedením mnohdy až přechází zrak. „To jsou papíry na potahování, slabá knížka může být celopapírová, ale jinak je to na potahování, když je kniha poloplátěná, polokožená. Na kroniky a na pamětní knihy používáme ruční papír z Velkých Losin,“ vysvětluje nám paní Hančarová.

Dnes si jen stěží dokážeme představit, kolik času bylo potřeba na zhotovení často náročné knižní vazby. Každý svazek z Rajmanovy dílny, která zaměstnávala v době své největší prosperity na desítku dělníků, byl ručně sešíván, ručně ořezáván, ručně hlazen a jeho vazba nesla nezaměnitelnou pečeť skutečného mistra knihařského umění. Považme jen, jak náročné muselo být kupříkladu zdobení takové celokožené vazby. Manuální zručnost nebývalé úrovně, ostříží zrak

a nesmírná soustředěnost byly nepsanou podmínkou pro to, aby tato práce mohla být korunována úspěchem. Stačilo by pochybit o milimetr a celé dílo by přišlo vniveč. Při pohledu na skvosty, které vzešly z Rajmanovy dílny, je jasné, že tady vládla ruka skutečného umělce.

„Neštěstí pro knihaře je, že se nevydávají brožované knížky. Mladí dnes začínají dost těžko, protože to vybavení dílny je strašně drahé a není zaručená práce. Tatínek to měl snazší, ve dvacátých letech přebíral dílnu i se zásobami materiálu po dědovi, takže měl z čeho začít. Vázal čtenářům i bibliofilům.

Splnil si přání vázat do Prahy do velkého knihkupectví, kam si zákazníci chodili pro jeho vazby. Nejvíce vázal pro Melantrich, to mu lichotilo, že váže pro nakladatelství s takovým jménem,“ pokračuje paní Hančarová.

A po válce?

„Táta byl po roce 1948 přijat do Svazu výtvarných umělců, takže z dílny se stal ateliér, musel sice propustit veškeré zaměstnance, musel pracovat sám, ale nikdo ho nemohl do ničeho nutit. Do konce života vázal. Já jsem vlastně byla jeho poslední učedník.“

Považujete se za patriotku?

„Ano, jsem, možná že ne tolik jako táta, ale záleží mi na Rožďalovicích. Mrzí mě, že vlastně téměř ‚zkrachovaly‘. Bylo to pěkné výletní městečko, snadno dosažitelné z Prahy. O to víc mě to mrzí, když někdo přijde, kdo to tu dříve znal, a teď vidí současný stav. Co tu bývalo řemesel. Dvě spořitelny tu byly, přitom lidi byli chudí, šetřilo se...“

Jaká je současná činnost dílny?

„Společně s dílnou vzniklo i nakladatelství. První vydanou knihou byl tátův deník z květnové revoluce 1945 [Květen 1945 v Rožďalovicích (deník rožďalovického knihaře) – pozn. red.], druhou pak Pilot František Mlejnecký od Jiřího Poura. To byl rožďalovský rodák, letec, který za války bojoval v Anglii, pak se vrátil do vlasti a po válce zalítával letadla a s jedním nakonec uletěl. Žil v Anglii, kde se dožil skoro 90 let. Pokud jde o dílnu, pro zájemce o ruční vazbu knih jsme připravili projekt, který jsme nazvali ‚Svaž si svoji knihu‘. Protože se ruční výroba vazby nedá udělat během jednoho dne, máme k dispozici i ubytování.“

Prohlížíme si knihy hostů, které jsou dnes jediným svědectvím o časech dávno zašlých a o věhlasu, jímž Rajmanova officína kdysi oplývala. Nalézáme v nich řadu známých i dnes už pro mnohé méně známých jmen a paní Hančarová vypravuje:

„Knihy hostů – to jsou taky osudy, jsou v nich zápisy veselé i smutné. První knihu tatínek založil v roce 1941 a litoval, že už to neudělal dávno, a tam píše pan doktor Pour (ono těch Pourů bylo deset), že si váží toho, že je první, kdo se tam podepisuje, ale že jednou i ten první podpis bude poslední... A za rok byla heydrichiáda, v Kopidlně ho vyndali z vlaku a víc ho nikdo neviděl, takže takhle smutně to začalo. Ale pak byly i veselejší zápisy, obzvláště když se u toho nachomýtnul pan Kinský, ten byl samá legrace.“

Z dílny se pomalu přesouváme do místnosti, v níž se nachází stálá expozice knih s vazbami, které v této dílně za dobu její existence vznikly. Jako první nám paní Hančarová ukazuje evangelickou bibli: „Tu vázal můj děda a říkal, to byli moc hodný lidi, protože on si za práci řekl 4 zlatý, a oni mu dali ještě párek uzenýho.“ Značné množství knih v expozici jsou zakázky pro výše zmiňované nakladatelství Melantrich a paní Hančarová nám ochotně u každé knihy vysvětluje, jakou technologií vznikla, i to, jakými cestami se kniha určená pro zákazníka nakonec octla zpátky u svého knihaře: „Tyhle Bezručovy Slezské písně táta vázal, když byl u Bradáče, pro nějakou výstavu a v těch rozích mu to nevyšlo, takže musel koupit novou knížku. Říkal, že skoro brečel, to mu bylo těch 18–19 let, a musel ji znovu svázat, no a tahle mu už zůstala.“ Nutno podotknout, že oči laika žádnou nesrovnalost nespatri, a ani poté, co nám paní Hančarová vysvětlí, co se při zlacení nepovedlo, nenabudeme dojmu, že se jedná o tak závažný přečin, který by celou práci nenávratně znehodnotoval.

„Ty knihy mají své příběhy. Jednou otec někomu vázal Největšího z pierotů od Kožíka, tak si ho koupil taky a nechal si ho podepsat přes nějakýho zákazníka a Kožíkovi napsal, aby už nic nepsal, že už nic lepšího nenapiše. A Kožík mu odepsal,

že doufá, že i další jeho knihy se mu budou líbit, ale tátovi se stejně nejvíc líbil ten Pierot.“

Nahlédneme rovněž do knihy, do níž si mistr Rajman zapisoval své zakázky, a už při letmém prolistování zjišťujeme, že u Rajmanů si nechávali vázat knihy lidé ze všech možných koutů republiky. Ale čas oponou trhnul – a změnil svět.

Dnešní uspěchaná a hektická doba umění příliš nepřeje, a tak i když z mnohých plánů po znovuootevření dílny a expozice nakonec sešlo (jako kupříkladu pravidelné setkávání knihařů), přínos tohoto kulturního svatostánku pro naše město i život v něm nelze pominout. „Je to rozhodně jedinečná záležitost, aby byla stále funkční dílna s původním vybavením z přelomu 19.–20. století a zároveň bylo dochováno i dílo zakladatele, které je možné zhlédnout v expozici. Byla bych ráda, kdyby to tu fungovalo i nadále, protože například současní knihaři dělají krásný věci, ale jiný, a tohle je třeba daleko pracnější než nějaké nynější efektní výzdoby. Tohle je ta klasika a tu chceme zachovat. Knihařský řemeslo je krásný, ale zbytný, jak říkal tatínek. Lidi musejí mít kde bydlet, mít co jíst, šatit se a pak si teprve můžou dopřát něco pro potěchu ducha,“ uzavírá naše příjemné setkání paní Hančarová.

FC TRNAVAN ROŽĎALOVICE

Klub FC TRNAVAN Rožďalovice byl založen v roce 1931. V sezóně 2011–2012 si jednotlivá mužstva vedla následovně:

Přípravka skončila v okresní soutěži starších přípravků ve skupině B na pátém místě (10 mužstev). Žáci, kteří nastupovali v okresním poháru žáků 7+1, dokončili soutěž na třetím místě (8 mužstev). Mužstvo dorostu v tomto ročníku nebylo přihlášeno a celkem 10 dorostenců hostovalo ve Křinci a RMKS Cidlina. V kategorii dospělých skončilo B mužstvo v okresní soutěži III. třídy na čtvrtém místě a A mužstvo v krajské B třídě, skupině C, na místě devátém (v krajských soutěžích hraje nepřetržitě od roku 1992).

Vedení klubu svolalo po skončené sezóně na neděli do Restaurace VOSMA 24. června 2012 schůzi hráčů, členů a příznivců klubu. I když se schůze nezúčastnili všichni členové, byla restaurace zcela zaplněna. S průběhem schůze Vás stručně seznámíme.

Schůzi zahájil předseda František Sedláček, který přivítal starostu města Petra Kapala a poděkoval mu za spolupráci. Dále seznámil přítomné s programem a informoval o současném složení výboru a statutárních zástupců klubu. Na poslední valné hromadě bylo zvoleno vedení klubu a následně i složení současného výboru: předseda František Sedláček, místopředseda Vladimír Havlík (má na starosti i podklady pro účetnictví), sekretář Jiří Svoboda, členové – František Ouředníček, Miroslav Antoš, Petr Valeš, Josef Velechovský, Josef Beneš, Petr Kapal, Miloš Hojsák (odstoupil).

Za uplynulé období, kdy je toto vedení klubu, byla snaha stabilizovat zázemí pro hráče a diváky a vytvořit optimální a bezpečné podmínky, včetně kolaudace objektů. Proto bylo podáno několik projektů na grantové programy. S výsledky této činnosti seznámil přítomné Jiří Svoboda.

V roce 2009 byl vysoutěžen grant Středočeského KÚ ve výši 195.000 Kč (spoluúčast 40%) a celkově bylo investováno 327.306 Kč. V konečné fázi byly do tohoto projektu zkvalitněny bezpečnostní a hygienické podmínky pro hráče a diváky

zahrnutý následující činnosti: zpracování dokumentace kabin a klubovny, zpracování bezpečnostně požárního řešení, oprava elektroinstalace a provedení revizí elektrických rozvodů, hygienické úpravy sociálních zařízení (obklady, opravy stěn apod.), oprava střešních konstrukcí budov a výměna střešní krytiny na budově kabin a restaurace.

Dále byl v roce 2011 získán další grant Středočeského KÚ – 95.000 Kč (spoluúčast 20%) a celkově bylo investováno 115.698 Kč. S pomocí tohoto grantu bylo zřízeno bezbariérové WC a dokončily se úpravy zázemí pro hráče a diváky. Navíc se v tomto roce podařilo získat dar Středočeského KÚ v rámci akce Bezpečných branek, klub tak obdržel dvě přenosné branky s bezpečnostním atestem v hodnotě 59.000 Kč.

Dalším bodem programu byla informace o hospodaření za uplynulé období, se kterou seznámil přítomné Vladimír Havlík. Základním zdrojem příjmů je dotace od MÚ (včetně sekání hřiště), pronájem restaurace a drobná zisková činnost, jako sběr železného šrotu. Dotace z pokladny fotbalového svazu a ČSTV je minimální, a i jiné příjmy se vzhledem k náročné ekonomické situaci snižují. I když se klub snaží minimalizovat provozní náklady (svépomocné praní dresů, snižování nákladů na dopravu), není možné konstatovat, že rozpočet je

vyrovnaný, a je proto nutné hledat další zdroje příjmů a úspor.

Dalším důležitým bodem programu byly informace vedoucích jednotlivých mužstev k uplynulé sezóně. Konečné výsledky uvedené v úvodu byly doplněny a prodiskutovány. Mládežnické kategorie se potýkají s nedostatkem nových hráčů. Skutečně aktivních hráčů je daleko méně, než kolik jich tvoří registrovanou základnu, a zájem o sport opadá. Z diskuse k tomuto bodu vyplynulo, že bude nutno zvýšením péče o nejmladší kategorie se pokusit tuto situaci zvrátit a tím zajistit vlastní kvalitní základnu pro kategorie dospělých v budoucnosti.

V kategorii dospělých je situace s částečným nedostatkem hráčů obdobná, navíc byla ještě ovlivněna z důvodu výkyvů morálky a vyloučení některých hráčů. Mužstva dospělých mají prozatím převážnou část hráčů z tzv. místních zdrojů (místní odchovanci).

Před nadcházející sezónou čekají vedení klubu závažná rozhodnutí. Bude nutno vyhodnotit počty hráčů a rozhodnout, které soutěže hrát. Navíc bude nutno vzhledem ke změnám legislativy FAČR upravit stanovy klubu a nově doplnit členskou základnu, svolat valnou hromadu a příslušné dokumenty schválit.

*Za výbor FC FRNAVAN Jiří Svoboda
– sekretář*

Rybářská organizace Rožďalovice – její historie a současnost

Nejstarší dochovaný písemný doklad o začátcích sportovní rybařiny na Rožďalovicku pochází z roku 1931. Tehdy měl rožďalovický řezník Josef Dovolil od Velkostatku Rožďalovice pronajatou řeku Trnavu a potok Hasinský. Na základě tohoto nájmu prodával zájemcům o rybařinu povolenky k lovu ryb. Kolik rybářů této možnosti využívalo, však není možno doložit.

Krátce po druhé světové válce, v březnu 1946, se v hotelu Záložna koná ustavující valná schůze Rybářského spolku Rožďalovice. Předsedou je zvolen Vojtěch Vavrouš, hospodářem Vojtěch Vysoudil. 1. května 1946 podepisují zástupci rybářů nájemní smlouvu s Hospodářskou správou velkostatku Rožďalovice na potok Hasinský a řeku Trnavu v katastru obcí Hasina, Podolí a Rožďalovice. Povolenku si v tomto roce zaplatilo 35 rybářů.

Koncem roku 1952 schválilo Národní shromáždění Československé republiky zákon o rybářství č. 62. Na základě tohoto zákona vznikl rybářský revír Mrlina č. 2, na kterém dodnes rybáři z Rožďalovic hospodaří. Toho roku měl již Lidový rybářský spolek Rožďalovice 68 členů.

Od 1. ledna 1956 pronajal rybářům Místní národní výbor Rožďalovice tři obecní rybníky na Holí a rybníček za Zámostí za roční nájem 3.000 Kčs. Členská schůze Lidového rybářského spolku Rožďalovice konaná dne 14. března 1956 schválila do funkce předsedy Otakara Ovsíka, do funkce hospodáře Jana Tlustého.

Od roku 1958 se rybářské spolky přejmenovaly na Místní organizace Československého rybářského svazu. Náročnost chovu ryb na pronajatých rybnících a skutečnost, že hospodář Jan Tlustý měl s chovem ryb problémy, začíná způsobovat neshody mezi rybáři. Členská schůze v neděli 13. března 1961 odvolává Jana Tlustého z funkce hospodáře a na jeho místo je zvolen Zdeněk Nechánský. Do funkce předsedy je zvolen František Kořínek. V dalších letech tito dva rybáři započali s chovem ryb na Holských rybnících, čímž proslavili Rožďalovice téměř v celém Středočeském kraji. Jsou písemné doklady o tom, že zájem o ryby z Rožďalovic byl tak veliký, že nebylo možno všem vyhovět.

V roce 1965 měla Rybářská organizace Rožďalovice již 115 členů. Politické dění v naší republice v roce 1968 znovu mění název rybářských organizací. Od roku 1969 se jmenují Místní organizace Českého rybářského svazu.

V roce 1973 se rybáři podílejí společně s Místním národním výborem na obnově rybníka v Podlužanech. Tehdejší brigádní referent Jiří Severa zorganizoval několik velkých brigád, kterých se zúčastnily desítky rybářů. Nový rybník o výměře 1,6 ha dostal název „Severák“.

V listopadu 1973 udělila Rada Místního národního výboru Rožďalovice rybářům Čestné uznání za pomoc při výstavbě rybníka v Podlužanech.

Od 1. ledna 1975 bylo zavedeno celokrajské a svazové hospodaření na všech rybářských revírech Českého rybářského svazu. Pro rybáře z Rožďalovic to znamenalo, že museli umožnit na svůj revír přístup všem zájemcům o rybařinu z celé České republiky. Dnes již jen záznamy od členů Rybářské stráže, kteří řešili přestupky těchto rybářů, dokladují, jaké hrůzy se v těchto letech na našich vodách odehrávaly.

V listopadu roku 1982 zemřel předseda František Kořínek. Na jeho místo je do funkce předsedy zvolen Josef Košťák. Již tehdy v polovině osmdesátých let přinesl nový předseda mezi rybáře novou myšlenku. Dnes se tomu říká „podnikatelský duch“. Během několika let se zde v Rožďalovicích pod jeho vedením vybudovala finančně nezávislá a bohatá rybářská organizace.

Politické změny v naší republice koncem roku 1989 umožnily rožďalovickým rybářům vystoupit ze svazového hospodářství.

Od 1. ledna 1991 je rybářská organizace Rožďalovice samostatně hospodařící.

Koncem roku 1994 ve svých 70 letech odstupuje z funkce hospodáře Zdeněk Nechánský. Novým rybářským hospodářem je zvolen Stanislav Veselý. Pokračuje dál v úspěšném chovu ryb na našich rybnících a zde se začíná odehrávat novodobá historie rybářské organizace. Na členské schůzi 7. března 1998 se rozloučil se svojí funkcí předsedy Josef Košťák. Na jeho místo je zvolen nový předseda Jan Nožička. Společně se svojí manželkou Jaruškou, jednatelkou rybářské organizace, začínají organizačně zajišťovat největší investici v dosavadní historii rybářů z Rožďalovic.

Na přelomu let 1998–1999 se s konečnou platností rozhodlo o zániku Zemědělského obchodního družstva Rožďalovice. Družstvo začalo rozprodávat svůj majetek. V červenci 1999 kupují manželé Nožičkovi jako statutární zástupci rybářské organizace od Zemědělského družstva rybník „Záhumeník“ v Doubravanech. V měsíci září kupují vodní nádrž Hasina v lokalitě „Babínek“. Rybáři tímto získávají to nejcennější, co rybář může mít. Vlastní vodu.

V letech 2003–2007 shromáždil rybářský předseda všechny dostupné materiály a sepsal třídílnou kroniku o životě rybářů v Rožďalovicích za uplynulých šedesát let. Zachránil tak desítky vzácných dokumentů a fotografií pro příští generace.

Vrcholem novodobé historie rybářů je výstavba nového rybníka „Babínek“ na Libáňském potoce u Hasiny. Manželé Nožičkovi organizačně zajistili získání dotačního titulu od Státního fondu životního prostředí České republiky a Evropské unie ve výši 7.500.000 Kč. V roce 2010 byl rybník za 8.300.000 Kč vybudován a zkolaudován. Po splnění podmínek, které stanovilo Ministerstvo životního prostředí České republiky, zahájí rybáři v roce 2013 sportovní rybolov na tomto novém rybníku.

Koncem roku 2010 ukončil svoji funkci hospodář Stanislav Veselý. Na jeho místo byl zvolen Luděk Beneš. Zkušený rybář, který kolem sebe shromáždil mladé lidi, dává záruku, že o rybařinu na Rožďalovicku bude i v dalších letech dobře postaráno.

Dnes má rybářská organizace Rožďalovice 190 členů dospělých a 45 dětí. Vlastní tři rybníky o celkové výměře 7 ha. Od města Rožďalovice má pronajaty vodní plochy o celkové výměře 18 ha.

Historie řeky Mrliny, rybářského revíru Mrlina 2 a rybářských úlovků z této vody je tak bohatá, že o ni napíše v některém z dalších vydání Rožďalovicka.

*Jan Nožička – předseda
rybářské organizace*

MAS Svatojiřský les

Také se určitě ptáte, když jedete na kole nebo autem a potkáváte toto logo na informačních cedulích, co vlastně znamená. Pokusíme se Vám stručně popsat, co všechno toto občanské sdružení dělá.

Místní akční skupina Svatojiřský les sídlí v Pojedech. Je to občanské sdružení, které vzniklo v dubnu 2006. Postavení MAS mezi ostat-

ními neziskovými organizacemi je zcela unikátní. Zahrnuje v sobě zkušenost veřejného i soukromého sektoru, podnikatelských i neziskových subjektů.

Toto občanské sdružení bylo založeno zástupci obcí (naše město je též členem), podnikatelů a neziskových organizací. Jeho hlavním cílem je rozvíjet region prostřednictvím podpory projektů, které vyberou právě zástupci místních organizací, tedy lidé, kteří v regionu žijí, kteří jej znají a vědí, jaké má problémy, a zároveň mají nápady, jak tyto problémy řešit. Jde jim především o to, vytvořit skutečné partnerství, jehož členové se budou vzájemně respektovat a využívat svých kapacit ke společnému prospěchu, a pomohou tak venkovské oblasti v rozkvětu, jako se to podařilo i jinde v Evropě.

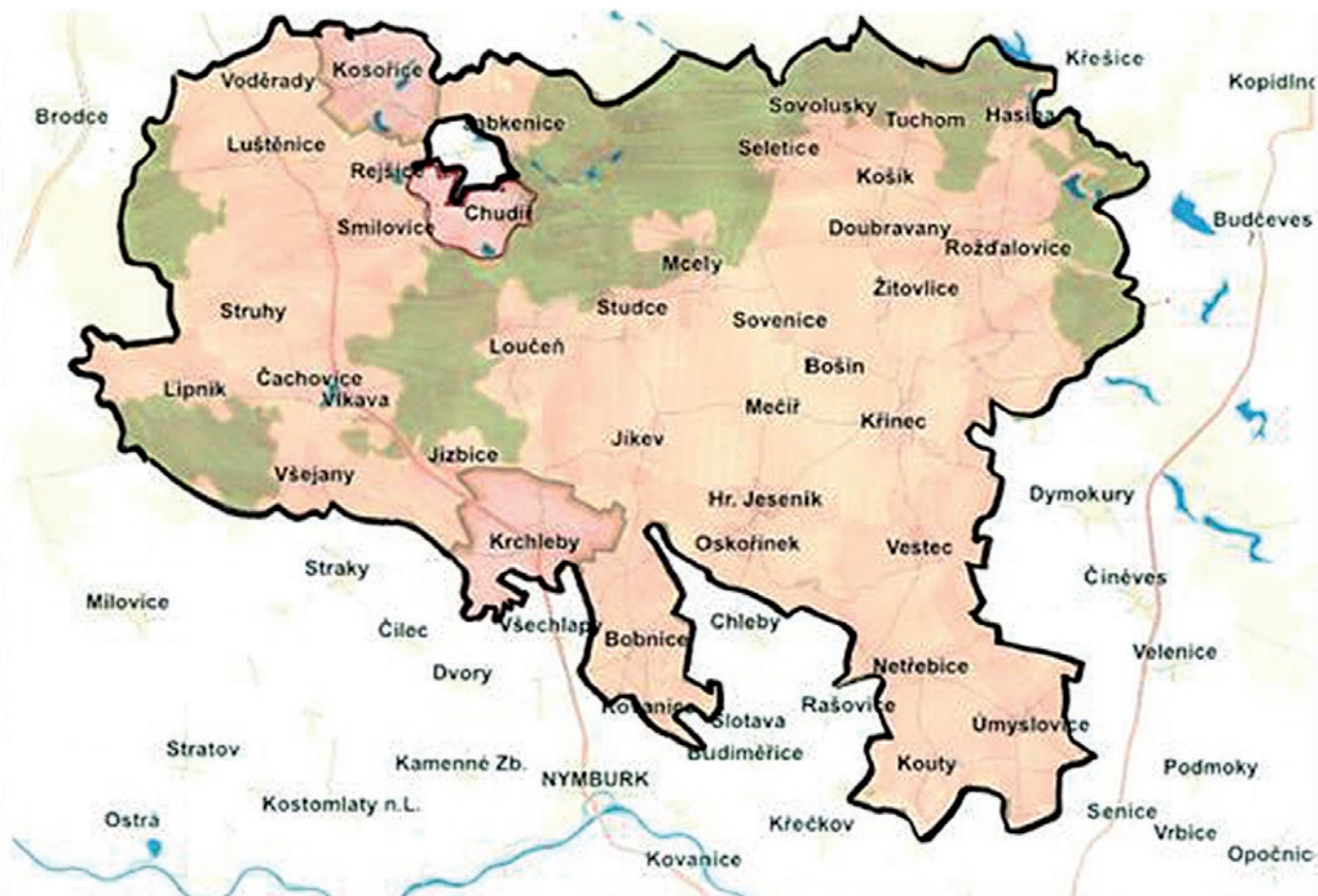
Území MAS se nachází v severovýchodní části Středočeského kraje. Na území MAS Svatojiřský les se nachází celkem 25 obcí, které z většiny tvoří Region Taxis Bohemia – dobrovolný svazek obcí. Region tvoří významnou část polabské nížiny přecházející do pahorkatiny loučeňského a lipenského hřbetu. Dominantou území jsou rozsáhlé lesní komplexy, kde jsou všechny předpoklady pro cykloturistiku a pěší turistiku. Naleznete zde naučnou přírodní stezku, rybníky a zkrátka nepřijdou ani milovníci historie.

Na základě dotací z programu Leader, který je iniciativou Evropské unie a jehož cílem je zlepšit obyvatelům žijícím ve venkovských oblastech kvalitu jejich života, byly v našem městě do současné doby podpořeny tyto projekty:

1. In-line dráha na sokolském hřišti (zrealizováno).
2. Panská zahrada – park (zrealizováno).
3. Oplocení sloupů se sochou Panny Marie na náměstí (realizuje se).
4. Rekonstrukce školních šaten v základní škole (realizuje se).
5. Tento rok byl podpořen i projekt firmy Truhlářství – Miroslav Antoň, a to na nákup nové formátovací pily.

MAS Svatojiřský les se účastní mnoha kulturních akcí, pořádá je a mnohé také podporuje. Minulý rok to byla akce s názvem „Poznejte náš venkov“, na které se prezentovalo i naše město. Na tento rok MAS připravila další zajímavou společenskou událost, tentokrát s názvem „Lidová poezie žije!“, která proběhne 25. 8. od 18 hodin v Galerii v Pojedech. Půjde o koncert dávno zapomenutých a nově objevených písní, protkaných klenoty lidové poezie a divadla. Během koncertu se uskuteční degustace vín z význačného jihomoravského vinařství.

Ve dnech 29.–31. 5. 2012 pořádala Slovenská národní síť rozvoje venkova tradiční LEADERFEST – velké setkání místních akčních skupin a realizátorů programu Leader z celé Evropy – ve slovenské Levoči, které se zúčastnila i naše místní skupina v zastoupení její manažerky Mgr. Markéty Ottové, předsedkyně Evy Pacltové a členů řídicího výboru Petra Kapala a Přemysla Veselého.

GENERÁLNÍ SPONZOR

XIII. ročník Mezinárodního letního hudebního festivalu TT Loučeň 2012

Vážení přátelé, dámy a pánové, blíží se XIII. ročník Mezinárodního letního hudebního festivalu TT Loučeň 2012, který se bude konat od 2. do 29. srpna 2012, a to nejen na Loučeni, ale i v Rožďalovicích, Dobrovici a v Lysé n. L.

Tato kulturní aktivita má již pevné místo v kalendáři a všichni hudbymilovní posluchači se těší na tuto již tradiční uměleckou událost a setkání s vynikajícími našimi a zahraničními umělci.

Organizátoři Festivalu tak vyhovují přání mnohých obdivovatelů krásné hudby po nevšedních zážitcích, těch, kteří jsou na dovolených, ale i těch, kteří si přišli odpočinout po práci.

Těší nás zájem, sympatie a podpora řady podnikatelů, bez jejichž laskavé ochoty a velkorysé pomoci by se tyto hudební slavnosti nemohly realizovat.

Program koncertů:

- 1) **Rožďalovice** čtvrtek 2. srpna 2012 – kostel sv. Havla, zač. v 17.30 hod. – pěvecký recital prof. MUDr. F. Antoš – bas, J. Soběhartová – soprán, R. Melmuka – klavír
- 2) **Loučeň** pátek 3. srpna 2012 – Komorní orchestr Dvořákova kraje – dirigent V. Mazáček solista L. Horák – akordeon
- 3) **Loučeň** úterý 7. srpen 2012 – P. Gatti (Itálie) – klavír vítěz Mezinárodní klavírní soutěže A. Napolitano 2011 Neapol
- 4) **Loučeň** pátek 10. srpen 2012 – K. Vocetková – violoncello + K. Františová – klavír vítězka Mezinárodní violoncellové soutěže 2012 Liezen
- 5) **Loučeň** úterý 14. srpen 2012 – „a budou hvězdy“ – Pražská konzervatoř L. Hudečková – alt + V. Smolíková – soprán
- 6) **Dobrovice** čtvrtek 16. srpen 2012 – Obřadní síň v 19 hod. M. Kapustová – mezzosoprán + M. Kubečka – basbaryton
- 7) **Lysá n. Lab.** středa 29. srpen 2012 – Základní umělecká škola Františka Antonína Šporka L. Šťastná - Šindelková – soprán + České klavírní duo H. a R. Melmuka

Záštitu nad koncertem 7. srpna převzal Dr. Paolo Sabbatini, ředitel Italského kulturního institutu v Praze
Koncerty na Loučeni jsou v Kulturním domě, začátky v 19 hod., vstupné dobrovolné.
Generálním sponzorem je PETROF Pianosalon, s.r.o.

Finanční náklady:

Rožďalovice	Kč 22 920,-
Loučeň	Kč 117 120,-
Milovice	Kč 23 720,-
Dobrovice	Kč 22 960,-
CELKEM	Kč 186 720,-

**HLEDÁME ŠTĚDRÉ SPONZORY NA ÚHRADU TĚCHTO NÁKLADŮ
A VDĚČNĚ PŘÍJMEME KAŽDÝ VÁŠ DAR**

Hlavní mediální partner – Nymburský deník

Veškerá propagace – Tiskárna Kirchner

Pořadatelé:

Město Rožďalovice

Městys Loučeň

Město Dobrovice

Základní umělecká škola
Františka Antonína Šporka

Umělecké vedení – prof. R. MELMUKA, Pražská konzervatoř

Soutěž O NEJKRÁSNĚJŠÍ KVĚTINOVOU VÝZDOBU

Redakce Rožďalovicka ve spolupráci s městským úřadem vyhlašuje první ročník soutěže „O nejkrásnější květinovou výzdobu“.

Výherce soutěže se může těšit na pěkný dárek. Soutěž je vyhlášená v jedné společné kategorii:

NEJLÉPE VYZDOBENÉ OKNO, BALKON, LODŽIE, PŘEDZAHŘÁDKA

Zahájení soutěže a možnost zasílání přihlášek: od 1. srpna 2012

Ukončení přijímání přihlášek: 16. září 2012

Uzavření soutěže a vyhlášení výsledků: do 15. října 2012

Kdo se může soutěže zúčastnit?

Do soutěže je možno přihlásit jakékoli okno bytového nebo rodinného domu, balkon, lodžii či předzahrádku domu z Rožďalovic, Ledčerek, Hasiny, Viničné Lhoty a Podlužan. Všechna místa by měla být viditelná z veřejně přístupné komunikace nebo jiného veřejného prostranství. Konkrétní místo může do soutěže přihlásit kdokoli – majitel, nájemce, soused, kolemjdoucí apod.

Termín a místo pro podání přihlášky do soutěže:

- Elektronicky na adrese: rozdalovicko@seznam.cz zasláním soutěžní fotografie s uvedením adresy a datem pořízení fotografie (jako předmět e-mailu uvádějte, prosím, **Soutěž**).
- Osobním předáním fotografie s uvedením adresy a datem pořízení na Městském úřadě v Rožďalovicích v obálce označené slovem **Soutěž**.

Vaše snažení ohodnotí nezávislá porota a výsledky budou zveřejněny na internetových stránkách MěÚ Rožďalovice a ve zpravodaji Rožďalovicko.

Sázejte, okopávejte a zalévejte, vyzdobte svá okna, balkony, schody a ploty, ať je co hodnotit.

